DE
MO
H

1729

N.VI.i
16

g 174

Christophorus
Froschmayr. nobilis de
Scheibenhoff

56082

MONAS HIERO-GLYPHICA IOANNIS DEE, LONDINENSIS,

AD

MAXIMILIANVM, DEI GRATIA ROMANORVM, BOHEMIÆ ET HVNGARIÆ REGEM SAPIENTISSIMVM.

AVT TACEAT,

QVI NON INTELLIGIT.

AVT DISCAT.

De rore cæli, & pinguedine terræ, det tibi Deus.
Geneſ. cap. 27.

FRANCOFVRTI
Apud Ioannem Wechelum & Petrum Fiſcherum conſortes,
MDXCI.

CHRISTO: FROSCHMAYR
E V. SCHEIBENHOF.

INCLYTI REGIS MAXIMILIANI EXCELLENTISSIMÆ MAIESTATI IOANNES DEE, LONDINENſIS Imperium optat Feliciſſimum.

QVÆ duæ cauſæ, meæ conditionis Hominem, REGEM *tantum, tam exiguo donare Munere, animare poſſunt, hæ ambæ, nunc, me ad hoc faciendum impulêre. Beneuolentia nimirum erga veſtram Maieſtatem mea maxima: & Muneris ipſius, licet parui, tum Raritas magna, tum Bonitas haud aſpernanda. Beneuolentiã vobis excitauêre & conciliauêre ſempiternam; Veſtræ admirandæ Virtutes: Quæ tantæ ſunt, vt, qui illas oculata non perſpexerint fide, aliis quidem, vel mediocriter credant, Rariſsima, de eiſdem, li-*

cet veriſſima, narrantibus. Sed qui eaſdem diligenter accuratiusq; ſunt Contemplati Præſentes: Orationis, ſe, Dictionisque maxima laboraturos Inopia ac paupertate fatebuntur; quam primū Oratoriè in earundem omnem ſe diffundere cupiant Amplitudinem. Huiuſce rei cauſas, Ego, proximè iam præterito Septembri, in Hungarici veſtri Regni Poſonio, aliquam trahens moram, luculentiſſimas, easq́ue variis exploratas modis, oculatus cognoui Teſtis.

De Muneris autem (mole quidem ipſa exigui) quod dicerem Raritate, verbis; quàm fieri poſſit, pauciſſimis; Mihi, Mentis indaganti conamine toto, Occurrit Humanæ vitæ Duplex, inq; diuerſas ſententias, Curſus (quorum alterum ingrediuntur Plerique omnes) iſtac conſiderandus ratione. Quam primùm, Infantiæ confecto curriculo, Pueritiæque: Adoleſcentū iam, Quod vitæ de-

inceps ingredientur genus; Animum torquere incipiat Optio: Tunc, in ancipitis Judicii aliquantulum hæſitantes, Biuio: Statuunt tandem: Vel (Veritatis Hÿ quidem & virtutis Capti Amore) ad Philoſophandum, toto reliquo vitæ ſpacio, neruos contendendos omnes: Vel, (Illi certè, Mundanis irretiti Illecebris: aut Diuitiarum flagrantes Cupiditate) delicatam Quæſtuosámve vitam ducere, modis ſollicitè laborandum omnibus. Et Iſtorũ, Mille, profectò vel facillimè inuenias: Vbi Jllorum (ſincerius ſcilicet qui Philoſophiæ operam nauant) vix Vnum monſtrare queas: Qui ipſa Phyſicæ, ſaltem prima veráque, deguſtarit fundamenta. At, Qui Cæleſtium virium & Actionum: Rerum aliarũ Ortus, Status, Obitusque, fuerit penitius pleniusq; perſcrutatus Cauſſas: ne eorum quidem, qui ſe totos ad ſapientiæ ſtudia conuertere, Milleſimum, in medium adfer-

re, Reſp. Literaria poteſt. Quid ergo, Qui, iſtis difficultatibus, ſuperatis omnibus, ad ſupercæleſtium Virtutum, Metaphyſicarumq; Influentiarum Speculationem & comprehenſionem Aſpirarit, VBI HVNC, in toto Terrarum Orbe *(noſtris iſtis deploratiſsimis Temporibus) Magnanimum, vel VNVM, eſſe ſperabimus HEROA? Cum iuxta prioris noſtræ (haud temere receptæ) MILLESIMÆ Proportionis Progreſsū: EXCENTVM SINCERE* PHILOSOPHANTIVM MYRIADIBVS: AT EX PROMISCVÆ HOMINVM SORTIS, CENTVM MYRIADVM MILLIBVS, HVNC VNICVM FELICISSIMVM FOETVM EXSPECTARE DEBEMVS. *Cuius ſic demonſtratæ* RARITATIS *HIEROGLYPHICVM Typum, ad Pythagoricam (dictam) appingemus literam. Vbi, veſtræ Excellentiæ attentius intuenti, maiora ſeſe (Conſideranda)*

offerre

offerre videbuntur, Myſteria: ex noſtris hoc modo deſcripta COSMOPOLITICIS *Theorijs.*

ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ:

Jn quo nunc Triplicis iſtius (Philoſophicæ) explicatæ Raritatis Gradu (Clementiſsime REX*) Optarem quidem hoc meum Eſſe, Cenſeriq; Munus: Vel Ipſe, qui artium Maximarum, Rerumq; Secretiſsimarum cognitione Excellis & abundas, facili poſsis aſſequi coniectura.*

Littera Pythagoræ discrimine secta bicorni Humanæ vitæ speciem præferre videtur.

1. *At in Infimo, primoque Philoſophandi genere, ſtatuere: non id à me arroganter eſſe factum exiſtimo. Etſi ab humo, altius interdũ videatur Caput leuare velle: Ex eodem ergo et* BONITATIS *Gradu, fructus vberes, de iſto meo Sperandos Munere, Veſtræ Celſitudini polliceri, audeo. Et, hac quoque Raritate præ-*
2. *ditum eſt, hoc noſtrũ Munus. Quod eo genere Scribendi, vſque ad extremum Orationis filũ, contextum eſt, quo, nunquam, ad hodiernum vſq; diem, aliquod fuiſſe abſolutum Opus, vel auditione accipere potui, vel ex maiorum intelligere Monimentis.*

3. *Hieroglyphicum etiam licet appellem, ſubeſſe tamen & Lumen & Robur quaſi Mathematicum, Qui penitius examinarit, fatebitur: Quod in tam Raris factitare rebus ſatis eſſe Rarum liquet.*
4. *An non hoc Rarum, quæſo, Aſtronomicos Vulgares Planetarum Characteres,*

(ex

(ex Mortuis aut Mutis, aut ſaltem quaſi Barbaris ad hanc horam Notis;) Iam, Vita imbui Immortali: & in omni Lingua & Natione, proprias ſuas eloquentiſsime explicare poſſe vires? Cui etiã ac- 5.
cedit & iſtud valde Rarum: Externa eorundẽ Corpora, ad myſticas iam ſuas (optimis Argumentis Hieroglyphicis) eſſe reuocata, reſtitutave Symmetrias. Quaſi, vel eædẽ fuiſſent olim, apud Sæclum prius: vel tales fore noſtri Optaſſent Maiores. In Eclipticæ Dodecatemoriorum Notis, quã nouo, feliciq; idem 6.
præſtare tentauerimus ſucceſſu, & id videre Vt eſt Rarum, ita nouum prorſus. Et hæc omnia in Vnico, eoque MERCVRII, Charactere Hieroglyphico 7.
(Acumine quodam præmunito) includi, eſt omnino Rariſsimum. Vere ergo, Ille, nobis totius Aſtronomiæ Reſtitutor & Inſtaurator nominari poteſt: & noſtri IEHOVAE in hoc genere Nuncius, vt

Sacrã hanc Scriptionis Artem, vel N O-V A M *Conderemus Primi: vel extinctam prorſus, & ex omni hominũ Memoria deletã, eius Reuocaremus Monitis. Idque, à nobis, hoc eſt factum modo, vt placidiſsime, & quaſi ſua ſponte, Hieroglyphicæ illæ interpretationes omnes, ſeſe in medio ponant: Violentum nil, vel Improprium quaſi per totum videri Opuſculum poteſt.*

8. *Et hæc, Ita,* LONDINENSI *noſtro* HERMETIS SIGILLO *(ad ſempiternam Hominum memoriã) Conſignari; Vt, in eodẽ, ne Superfluum Punctũ Vnũ; & ad hæc quæ diximus ſignificanda, (longeque maiora) ne vnum deficiat Punctum; Omnes cogentur, maxime fateri Rarum. At præ cæteris, Illi, qui in Philoſophiæ Sapientiæque profundioribus Diſquiſitionibus, Nomen poſſunt profiteri ſuum. Sic enim Teſti-*

fica-

ficantur Grammatici: dum rationes eſſe reddendas, de Literarum formis, Situ, Locis in Ordine Alphabetario, Nexibus variis, Valore Numerali, aliisq; plurimis (quæ circa Trium Linguarum Alphabeta Primaria conſiderari debent) hic admoneri ſe videbunt. Vt & alias, tā Rarū eſſe Grāmaticū, Qui Grāmaticā, VNAM eſſe Scientiam, ab VNO diſcendam Homine, exacte defendere poſſit: Quam Illum, quem Supra in Terris demonſtrauimus Rariſsimum: Apologetice, olim diſſeruimus. Sed tanta de hijs mihi conſtant Myſteria, quæ ſolidiſsima habent (tum iſtius Artis Grammaticæ: tum eorum quæ eiuſdem eruantur auxilio Myſteriorum) in Sacroſanctis DEI OMNIPOTENTIS Scripturis, iacta Fundamenta; quanta nec Libro explicare magno queam; nec Locus iſte, iam requirere videtur.

Anno 1557. In Speculo Vnitatis, ſiue Apologia pro Rogero Bachone Anglo.

Neq; mireris, O Romanorum [illegible] *inclyte; Me, Alphabetariã Literaturam, magna continere Myſteria, nunc obiter referre: Cum* IPSE, *qui omnium Myſteriorum Author eſt* SOLVS, *ad Primam & Vltimam,* SEIPSVM Comparauit Literã. (*Quod nõ in Græca ſolum eſſe intelligendum Lingua: ſed tum in Hebræa, tum in Latina, variis, ex arte iſta, demonſtrari poteſt viis.*) O, *Quanta, tum, debeant eſſe, Intermediarum Myſteria? Et nõ eſt mirum, hoc, in literis ſic conſtare: cum & Viſibilia &* INVISIBILIA *omnia: Manifeſta,* & Occultiſsima (*Natura vel Arte*) *ab ipſo Deo emanãtia, ad eius* BONITATEM, SAPIENTIAM & POTENTIAM, *prædicandam, celebrãdamq; à nobis, diligentiſsima* Indagine *ſunt perluſtranda.*

Ad Rõ. cap. 1. *Inde, excuſatione omni carere* HVMANVM GENVS, *docebat Paulus: Etiam ſi, nullum aliud de hijs habe-*

ret

ret Scriptũ Monimentum; Quam, quod ex CREATIONE, ipſo Digito DEI, in omnibus eſt exaratum Creaturis. At, hoc nunc non ago, Curioſius, vt iſta ab omnibus requirere velim Grammaticis: Sed Ipſos, Qui Rerũ abdita eruere Myſteria Laborant: cum, Teſtes facere nos, RARVM quoddam in hoc Genere, (ex noſtra MONADE) demonſtraſſe Exemplum: tum Amice admonere; Primas, Myſticasq;, Hebræorum, Græcorũ, & Latinorum literas: à Deo ſolo profectas, & Mortalibus Traditas. (Quicquid humana iactare ſolet Arrogantia) Earumque omniũ Figuras, ex Punctis, Rectis Lineis & Circulorum peripheriis, (mirabili Sapientiſsimoq; diſpoſitis Artificio) prodiiſſe. Et licet, omnem Moſaicæ Legis ſenſum, vſq; ad Iodim & Apicum Impletionem omnium, conſiderãdũ eſſe, nos docuit æterna Cæleſtis noſtri Patris Sapientia: quaſi in IOD & Chi- Matth. cap. 5.

reck (ex quibus omnes Hebræorum Literæ, Vocaleſque conſurgunt) vltima Cōſiderationis Legalis, facta Analyſi: Nobis tamen non eſt id Contrarium, VNITATE APICIS CHIREK, IMMOTA MANENTE: TRINITATEM MONADVM CONSVBSTANTIALIVM, IN VNITATE IPSIVS IOD, CONSPICVAM, *Amplectentibus:* Ex RECTA DESCENDENTE LINEA VNA ET DIVERSIS PERIPHERIÆ PARTIBVS DVABVS, CONFORMATAM. *Vnde ſatis enucleate, eodem labore detegimus: Primos Homines, tam Stupendam Hebraicarum Literarum & Nekudotht Fabricam, ex tam Myſticis condere Principiis, ſine Præſentiſſimo Diuini Numinis Afflatu, non Potuiſſe. Quæ etiamſi, Minima eorum ſunt, quæ vulgarium Grammaticorum ponderentur Iudiciis: Dum tamen, quo ſeſe ad omnē Literarum & Nekudotht Generationem, & quam mirabili ac-*

commodent Artificio, apte à Sapientibus conſiderantur, Maxima, perpluraque (abſolutiſsima Anagogia) illos edocent Myſteria. Sed dimiſsis, hoc modo, Literarum iſtis, & Linguæ Philoſophis; MATHEMATICOS meos, Raritatis iſtius noſtri Muneris, adducam ſinceriſsimos Teſtes. ARITHMETICVS, (non dico, LOGISTA) an non mirabitur, Numeros ſuos, quos à rebus Corporatis Abſtractos, & ſenſibilibus omnibus liberos; in Dianœas recondebat receſsibus; ibique, Mentis variis tractabat Actionibus: Eoſdem, hic, in noſtro Opere, tamquam Concretos & Corporeos oſtendi, fierique: & eorundem Animas, Formaleſq; vitas, ab eis, in noſtros ſecerni vſus? An nõ maxime mirabitur, Tãtum videre MONADIS Fœtum: cui nec vlla Monas Alia, vel Numerus

1. (beside "GISTA) an non mirabitur, Numeros")
2. (beside "ni vſus? An nõ maxime mirabitur, Tã-")
3. (beside "nec vlla Monas Alia, vel Numerus")

additione accedit: Nec extrinſece ad ipſam Multiplicandam adhiberi poteſt? An nō admiratione afficietur maxima; in Rei & Cenſus Subtiliſsima Generalique Regula: VNIVS REI, *tanquā Chaos, propoſitæ, (ad omne diſſoluendū Arithmeticū Dubium, habilis)* CENSVM *ipſum, & valorē, ſiue Æſtimationem (Potentiæ in ipſa* RE *Latētis) Hic Primo ſemper Examine,* DENARIO *explicari Numero? Accuratis Diuiſionis & Æquationis operibus (vel vt illa Ars præſcribit) mediantibus prius?* GEOMETRA *(mi Rex) ſibi de Artis ſuæ vix ſatis plene conſtare Principiis (quod valde mirum eſt) incipiet hæſitare: cum, hic, in Secreto, murmurari, Inuique intelliget:* QVADRATO, CIRCVLARE, *omnino Æquale, huius* MONADIS *Hieroglyphicæ Myſterio dari. Archimediſque dictos* SVDORES, *hic, excellentiſsimo cōpenſari poſſe Fru-*

ctu: licet tentatum haud fuerit ipſe aſſecutus Problema. In Magnis Voluiſſe Sat eſt. MVSICVS, quo ſtupore Ille poßit iure affici meritißimo: cum ſine Motu & Sono, Inexplicabiles, Cæleſteſque hic Intelliget HARMONIAS? Et ASTRONOMVS, an non perpeßi ſub Dio Algoris, vigiliarum & laborũ pœnitebit ſe maxime, Cum, hic, ſine Aeris vlla perferenda Iniuria: Sub tecto, Clauſis vndique feneſtris Oſtiisq;, ad quodcunque datum Tempus, Cæleſtium Corporum Periphoras, oculis exactißime queat obſeruare? Et hoc quidẽ, ſine Mechanicis vllis, ex Ligno vel Orichalco confectis Inſtrumentis? Et PERSPECTIVVS, ſui ingenii Stupiditatem condemnabit: Qui, vt iuxta Parabolice Coni Sectionis Lineam (apte in gyrum circumactam) Speculum efficeret, modis laborarit omnibus: quo propoſitam quamcumque (igni obnoxiam)

Materiam, incredibili ex Radiis Solaribus vexaret Calore: Cum, hic, ex Tetrahedri Sectione Trigonica, Linea exhibeatur; ex cuius Forma Circulata, fieri poteſt Speculum; Quod, (vel Nubibus Soli ſubductis) quoſcunq; Lapides, Vel Metallum quodcumq; in Impalpabiles quaſi, vi Caloris (veriſſime maxima) redigere poteſt Pulueres. Et, qui

7. PONDERVM *ſubtili Speculationi toto vitæ Tempore inſudarit: Quam bene, ſuos ille collocatos eſſe Labores, ſumptusque iudicabit: Cum, hic, Elementum Terræ ſupra Aquam natare poſſe, certiſſima experientia,* MONADIS *noſtræ docebit Magiſterium?*

8. *Haud ſecus, Qui Rationes* PLENI *&* VACVI *(argumentum vſque ab ipſis Philoſophiæ Incunabulis controuerſum) diligentiſſime ventilarunt: Videruntque, ea Lege, & Naturæ (quaſi Indiſſolubili) vinculo, (à Deo Optimo Max.) coordinatas,*

connexas, & Copulatas Elementorum proximorum eſſe Superficies: Vt in Igne, Aere & Aqua, ſurſum deorſum, Horſum Illorſum, (ex eorum animi ſententia) ducendis impellendisve; hominibus Miranda confidentiſsime oſtendere poſsint (Variis & illi quidem Inuentis Reip. ſunt vtiles: Vt Hydraulicorum totum Artificium monſtrat, & reliqua Heronis Thaumopœetica; vt nunc placet illa nominare.) At, quod Terræ Elementum, Surſum, in Ignem, per Aquã, "
vlla Machina exantlare poſsit: Nul- "
lus ex illa Profeſsione, ſibi vendicabit. "
Noſtræ tamen MONADIS *Theoriæ, fieri id poſſe, demonſtrant. O Sapientiſſime Rex, Iſta in Mentis veſtræ, Memoriæq; reponatis Theſauris Secretiſsimis. Ad* CABALISTAM *iam venio Hebræũ: Qui, vbi ſuam (ſic dictã) Geometriã, Notariacon, & Tzyruph (Artis ſuæ tres quaſi præcipuas Claues) extra* 9.

Sanctæ, Nuncupatæ Linguæ exerceri ſines videbit: Immo vndiquaque (ex obuiis quibusque, viſibilibus & Inuiſibilibus) huius, (à Deo) Receptæ Traditionis Myſticæ Notas, Characteresq; corrogari; Vel, hanc quoque Artem, tum, vocabit SANCTAM: *(veritate coactus; ſi Intelligat) Vel, non Iudæorum, tantum; Sed omnium Gentium, Nationum & Linguarum, ſine* προσωποληψίας, *Eundem eſſe* DEVM *Beneuolentiſsimum fatebitur: Nullumque Mortalem ſe Excuſare poſſe, de Sanctæ huius noſtræ Linguæ Imperitia. Quam, in noſtris ad Pariſienſes Aphoriſmis,* REALEM *nominaui* CABALAM, *ſiue* τȣ͂ ὄντος: *Vt illam vulgarem alteram; Cabaliſticam nomino* GRAMMATICAM *ſiue* τȣ͂ λεγομένȣ; *quæ notiſsimis Literis, ab Homine Scriptibilibus, inſiſtit. Hæc autem, quæ Creationis nobis eſt Nata Lege, (vt Paulus innuit)* REALIS

CA-

CABALA GRAMMATICA quoque quædam Diuinior eſt: cum Artium iſta ſit Inuentrix Nouarum, & Abſtruſiſsimarum fideliſsima Explicatrix: Vt hoc noſtro alij tentare Exemplo, de cetero, poſsint. Non exhorreſces, bene ſcio, (O REX) Licet iam, in veſtra Regia Præſentia, MAGICAM hanc proponere audeam Parabolam. Terreſte quoddam Corpus, MONAS hæc noſtra Hieroglyphica, in Centro Centri, Latens, poſsidet: Quod, Qua ſit ACTVANDVM diuina Potentia, ſine Verbis, ipſa docet: Cui iam ACTVATO, Lunaris & Solaris eſt (Matrimonio perpetuo) COPVLANDA, Influentia Gonetica: Licet, ante, in Cælo vel alibi, fuere ab EODEM Corpore SEPARATISSIMÆ. Hac (Dei Nutu) facta Gamaæa, (Quam, Pariſienſibus, ſum Τῆς γαμῆς γαῖαν interpretatus: id eſt, Matrimonii Terram: ſiue Influentialis

Coniugii, Terreſtre Signum) Super ſuā Natiuam Terrā, Eadem, vlterius Nutriri non poteſt, vel Irrigari, quam ad QVARTAM magnam vereq; Metaphyſicam Reuolutionem Completam. Quo finito Progreſſu: Qui aluit, in METAMORPHOSIN, Primus Ipſe abibit: Rariſsimeque, poſt, Mortalium conſpicietur oculis. Hæc, O Rex Optime, Vera eſt, toties decantata (& ſine Scelere) MAGORVM INVISIBILITAS: Quæ (vt Poſteri omnes fatebuntur Magi) noſtræ eſt MONADIS conceſſa Theoriis.
11. Expertiſsimus MEDICVS, etiam ex iiſdem, facillime Hippocratis Myſticam aſſequetur voluntatem. Sciet enim, QVID, CVI, ADDENDVM ET AVFERENDVM ſit: vt, ipſam Artem ſub maximo MONADIS noſtræ Compendio, & MEDICINAM ipſam contineri, Lubens deinde fateri Velit. BERYLLISTI-

Lib. De Flatib.

CVS,

GVS, hîc, in Lamina Cryſtallina omnia quæ ſub Cælo LVNÆ, in Terra vel Aquis verſantur, exactiſsimè videre poteſt: & in Carbunculo ſiue אדם Lapide, Aëream omnem & Igneam Regionem explorabit. Et, ſi VOARCHADVMICO, noſtræ Hieroglyphicæ MONADIS, Theoria vigeſima prima, ſatisfaciat; Ipſique, VOARH BETH ADVMOTH, Speculandum miniſtret: Ad Indos vel Americos, non illi eſſe Philoſophandi gratia, peregrinandũ, fatebitur.

Deniq; de ADEPTIVO genere (quicquid vel ARIOTON Ars ſubminiſtrare, vel polliceri poſsit; vel viginti Annorum maximi Hermetis labores ſunt aſſecuti) licet ad Pariſienſes, ſua MONADE peculiari (Anagogica Apodixi illuſtratũ) aliâs ſcripſerimus: Veſtræ tamẽ Maieſtati Regiæ conſtãter aſſerimꝰ, ID OMNE, Analogico noſtræ MONADIS Hieroglyphicæ Opere, ita ad viuũ

Anno 1562.

exprimi; vt Similius aliud Exemplum, humano generi nō poſſet proponi. Quod, in ſeipſum, dupliciter, traducere debet: Ipſum, Scilicet, Dignificatum Glutire Opus: & Operis Imitari Dignificationem.

Nunc Satis à me; (Imo vereor ſi hæc hominum audiret Vulgus, ne plus ſatis;) de Raritate noſtri huiuſce Muneris Theoretici, eſſe dictum (Triplicis Inclyte Diadematis honore) Concedas Rex O Maximiliane: Eiſdemque limitibus, eiuſdē definiri Bonitatem. Satis ergo ſit, (Regnum omnium Decus ſingulare) hoc noſtrum Munus, Dum, tam eſſe Rarū demonſtrauerimus diligentius, Neminem tamen (licet Inuidiæ Linguæ Petulantia Maledicentiſsimum quidem) Auem eſſe Æſopicam muſsitare poſſe. Tātum profecto abeſſe, vt iuſte, illius Indignitatem ferat Calumniæ; Modeſtiſſimi omnes Sapientiſsimique fatebuntur

Philoſophi: quod non dedignabuntur Illi quidem, vna mecũ, Laudes & Honorem illi Phœnici accingere, ex cuius Solius Miſericordiæ Alis, Rariſsimas iſtas omnes cum Timore & Amore extraxerimus Theoreticas Plumas: contra noſtram per Adamum introductam Nuditatem: Vt eiſdem, Ignorantiæ aſperrimis quibuſdam frigoribus, multo reſiſteremus alacriores: & Errorum Turpitudinem, à Philoſophantium tegeremus oculis; Honeſtæ VERITATIS *ſtudioſiſsimi. Et quamuis Autoritate aliqua humana, nullo modo, hic ſumus freti; Sicubi tamẽ, Antiquiſsimi alicuius Philoſophi, opportune poterat noſtro illuſtrari Lumine, aliquot notabile dictum vel Scriptũ; ibi, illud amice noſtris exhibere Poſteris, non recuſauimus. Veluti in Hermetis, Oſtanis, Pythagoræ, Democriti, & Anaxagoræ quibuſdam Myſteriis: in quæ, ex noſtris Hieroglyphi-*

cis deſcendimus Demonſtrationibus, non tanquam ab illis, fidem emendicantes in iſtis. Et iſtam tantam Raritatem, ita, vbiq; coniuncta Comitatur Bonitas: vt Nihil, vel aperte vel tectè, in hoc libello à nobis eſſe poſitum, PROTESTEMVR, *quod non Idem Honeſtum, ſincerum, Dignitati Humanæ aptum ſit: Pietatis perfectiſsimæ, Religionisq; veræ ſtudio Vtiliſsimum. Et vt* ΟΡΘΟΤΟΜΕΙΝ *certe, in tam arduis Myſteriis non poteſt, niſi Ille, Qui, eorum perſpectiſsimam habet omnem Amplitudinem: Sic Nemo citius Infantiam ſuam, Malitiam, vel Arrogantiam proderet, quā Ille, Qui, quicquam eorum quæ hic Veſtræ Sapientiæ Commendauimus, vel tanquam Impium Condemnare, vel tanquam friuolum Reiicere auderet. Cuius rei, cum nullum, vel Iudicio Acutiorem; vel Vſu Expertiorem: vel Auctoritate Potentiorem: vel Sinceritate Fideliorem; adducere*

quis

quis poßit Teſtem, quàm Summus Ille Regum Rex Omnipotens, Regem fecerit MAXIMILIANVM: Erit ergo mihi Veſtra Auguſta Maieſtas inſtar aliorum Omnium: Cui, hæc noſtra, Probata eſſe, haberique Rata; non ſolum, Triobolarium multorum obturabit ora Grammaticaſtrorum: Sed etiam multorum Philoſophantium eriget animos: vel humi, iam, propter tantorum Myſteriorum proclamatam Incertitudinem, Iacentes. Vel propter Rerum Raritatem, Jmperitorum Superba timentes Iudicia. Qui Bona cum Malis (temere, promiſcueque, ex nominis ſola Similitudine,) condemnare ſolent Studia. Cum maxime deplorando (interdum) Optimorum librorum interitu. Quorum vtrumque, Reipublicæ Chriſtianæ, plurimum, variis temporibus, attuliſſe detrimenti, clariſsime conſtare poteſt. Apto nimirum ad tam

magna tractanda Capeſſendaq; Ingenio, vel priori ratione perterrefacto: vel iam, quidem, cum Progreſſus haud mediocres fecerit, Ruſtice eiuſdem & Superbe, ab Imperitis Iudicibus, vniuerſo tam nobili tamque diuino Myſteriorũ condemnato ſtudio. At alterius eſt loci, ſingulis Scientiis Honeſtis, ſuas comparare æmulas: falſas illas quidem, Vmbratiles, Odioſas, Moleſtas, Hominumque Societati Inutiles. Quas Solas, & ea ratione qua vulgares captant homines & exercent: non Vulgari ſolum ſed ſapientiſsimi cuiuſq; Iudicio explodendas, condemnandasque, & fatemur; & ita diligentiſsime fieri, nos quoque, ſuademus. Sed, Qui, CORPORA illa, vel Eſſe neſciant, vel Vbi, vel Qualia ſint; Quorum iſtæ tenuiſsimæ ſunt Vmbræ Quo modo, Illi, Hominum non Vulgarium, non Vulgaria condemnare Studia, vel audent, vel ſaltem Iure poſſunt? FIAT

IVSTITIA. Vnicuiq;, Quod Suum eſt, ſic, tribuatur, in iſtis Vulgaribus Sciolis, Artium Magnarum Vmbras non ſectantibus ſolum, ſed eaſdem etiam ſceleratiſsime ementientibus adulterantibusque: Nugas, Errorum, omnemque adſcribamus Impietatem: At in Bonis Solidisq; ſtudiis Prouectiorib. & honeſtis moribus tum confirmatis, tum ſua integritate Clariſsimis: Vel, Vim (ob leuem Vulgi Calumniam) inferre: Vel eorum in Odium vocare nomen, ſtudiaque: vel in diſcrimen, Vitam: non ſolum inhumanum id mihi (O REX) Sed Iniuſtum & quaſi Impium videtur. Nam, vt Corporum quorumcunque, omnes vbicumque Vmbræ, COMMVNES cum ipſis Corporib. TERMINOS habent: (Quod Mathematicis eſt notiſsimum) Eodem modo, & hic, Phraſes Loquendi, ſcribendique: Vmbris, Veriſq; ipſis corporibus, Communes eſſe, Per-

mittunt SOPHI. *Vbi, Imperiti, Temerarii, & præſumptuoſi Simiæ, VMBRAS Captant ſolas, nudas, & Inanes: Dum Ipſi Sapientiores Philoſophi, CORPORVM Solida fruantur Doctrina & fructu gratiſsimo. Sicq; vere, Illud, vſu venire videmus: Vt Illis, Id quod habere ſe putabant, (vmbratile,) tanquam non Solidum & Sincerum, ex manibus eripiatur, iuſtiſsime: & Corpora tractantibus, Vmbrarum omnis ſit conceſſa honeſta legitimaq; Comprehenſio & Cognitio.* ΟΡΘΟΤΟΜΕΙΝ *igitur oportet, (O Rex,) inter* VMBRAM & CORPVS: & *vtriusq; diſtinguere fines, vires, & vſus,* IVSTITIÆ *Ille eſt Gladius, Regius, Imperatoriusq;: cuius, vt alia multa, ita, & hoc, eſt præſtare Diuinum Munus. Et Arte profecto quadam, interdum, Ipſi Sophi,* VMBRATILES *figuras, intra ipſorum Corporum Sinuoſos anfractus libenter admit-*

Luc. c. 8.

tunt: ne Aſinis in Heſperidum Hortos, ruditer irruentibus, electiſsimæ præbeantur Lactucæ, cum illis ſufficiant Cardui. Ignoſces mihi O Rex, Mundum, de Iniuſtitia (ex Chriſti Auctoritate) arguenti. Neque hæc, vllo modo, hoc loco, hiis Temporibus, Tuæ præſertim commemorata Sapientiæ, Parerga cenſeri volo: immo ne Superflua quidem. Atque hæc hactenus. Hunc ergo meum MONADIS HIEROGLYPHICÆ *Fœtum (Conceptione quidem Londinenſem, Natiuitate vero Antwerpienſem) Veſtræ Sereniſsimæ Maieſtati, humillimè Offero: Obnixe à vobis contendens: vt eiusdem non Dedignemini, nunc quidem, fieri Compater: poſt verò, cùm erit & ætate grandior, & fide ſua Cõmẽdabilior, in veſtra ſemper vobis vt ſeruire poſsit præſentia. Pro veſtro, deinceps Ego eundem haberi*

volo, O Clementiſsime R E X *: Qui, vt mihi viſus es toto partus Tempore Blādiſsimo Aſpectu, ante oculos verſari meos: ita, ea ratione, facilem mihi expeditumque huius in Lucem editionis, Laborem feciſti. Nam quem Annos prius continuos*[a] *Septem, Mente geſtaui mea, eundē, incredibili veſtra ad tantū interuallū, Virtute Magnetica, duodecim ſolū Dierū ſpacio, in hanc cōmunem Aurā placidiſsimē ſum Enixus. Quod, Felix, Fauſtumque eſſe, tum veſtræ Auguſtæ Celſitudini, tum ardentiſsimis meis ſinceriſsimæ veritatis ſtudiis, Concedat Illa Sacroſancta* T R I N I T A S, *(Quæ in* M O N A D I S *Ineffabilis, Omnipotentia, ante omnia Sæcula, fundata,) viuit regnatque Sempiterna: Cui Soli, omnis Laus, Honor, Virtus & Gloria, ab omni ſemper exhibeatur, decanteturque Creatura.* A M E N.

[a] Vt apparet in Aphoriſmis noſtris Propædeumaticis, impreſſis Londini, An. 1558. ex Aph. 52.

Antwerpiæ, Anno 1564. Ianuarii, 29.

TYPOGRAPHO
GVLIELMO SILVIO
AMICO SVO SINGVLARI,

Ioannes Dee Londinenſis
S. D. P.

VIDES Amice mi, Optime Gulielme, Quam vnice charas, Præclariſsimas habeam, Illuſtriſsimi Regis MAXIMILIANI Virtutes: Cui ex Cordis mei Scriniis, Rara, excellentiſsimaque communico Arcana: Eaque ratione, illi communicanda Curaui, vt etiã Plures per Terrarumq́ orbem (tum in eius Honorem, propter eximias ſuas, Regiaſque virtutes: tum vt Alii ex illo Sibi exemplum capiant: qui &

*Regiis Sapientiſsime vacare Regnorũ Gubernaculis: & Philoſophorum tamen, Sophorumque Stupenda cumulate addiſcere Myſteria poteſt) Plures, inquam, eiſdem frui; Veſtra Diligentia, & Fide queant. Duo igitur ſunt, quæ mihi es orandus maxime: Unum, Ut vbique accuratam meam, in Literarum Varietate, Punctis, Lineis, Diagrammatibus, Schematibus, Numeris, aliiſque, Imiteris, (quantum poſſis) Diligẽtiam: Ne, Idem Ipſum, quod Ego (*DEI NVTV*) peperi ex omni parte bene Formatum Corpus; Typographiæ Negligentia, vel Mutilum, vel Deforme prodeat in Lucem: indignum ſiquidem, Rege tanto; Indignum*

vere Philoſophantium Studiis, & laboribus, quos in eo penitiſsime, ſæpiſsimeque examinando, collocare volunt, Maximis. Cauere tamen ſatis, de iſto, mihi Videor, Infortunio, dum te elegi, Iſtius nouiter Nati Operis Parentem Typographicum: qui omnibus modis, nitidum, ſuiſque Bene Compoſitum Membris, tua Curatura, emittere potes.

SECVNDVM, quod a te præſtari Optarem, haud eſt leue, id quidem: Nimirum, Promiſcuo vt hominum generi, hoſce, nullo modo, in manus des Libellos. Non quod illis ego hæc quidem, vel meliora, inuideam: Sed hoc inde oriturum mali Suſpicãs: Non ſolum, quod ex iſto Labyrintho, Se, Mi-

ſeri, nunquam extricare poſſunt: (Ingenium interea, Incredibilibus Angentes modis; peſsimeque ſuis proſpicientes Rei familiaris negociis) ſed etiam, quod, Aliis quoque, (illis inuium) vel, ingredi ſuadebūt Iter: vel de eiuſdē, velut illis explorata, Certitudine, Sceleratiſsime ementientur; Impoſtores, Hominumque Laruæ: Vel Denique, talia DEI MAGNALIA, Eſſe, Negare; Aut meam, rabidiſsime accuſare Sinceritatem audebunt: nunc tandem Deſperabundi; Vt, primo, hæc Myſteria, cum maxima Præſumptione aggreſsi ſunt Temerarii. At in hoc tanti Momenti negotio, Si te bene a multis iam annis noui (vel propter amicitiam noſtram:

vel

vel Reip. Chriſtianæ Vtilitatem; vel ſaltem propter Ipſius Sapientiſsimi M*AXIMILIANI* *Heroicas Virtutes, quæ nihil Cõmune cum Hominum Vulgari habent Sorte) Cauebis, Spero, ne Fidem tuam fruſtra requiſiuiſſe Videar. Cauebis tu quidem: & per te, Honeſtiſsimi omnes Librorum Mercatores. Valeas.*

Ex Muſeo noſtro Antwerpienſi: Anno 1564. Ianuarii 30.

MONAS HIEROGLYPHICA IOANNIS DEE, LONDINENSIS,

Mathematicè, Magicè, Cabaliſticè, Anagogiceque, explicata:

AD

SAPIENTISSIMVM

ROMANORVM, BOHEMIÆ, ET HVNGARIÆ

REGEM,

MAXIMILIANVM.

THEOREMA I.

PER Lineam rectam, Circulumque, Prima, Simpliciſſimaque fuit Rerum, tum, non exiſtentium, tum in Naturæ latentium Inuolucris, in Lucem Productio, repræſentatioque.

THEOREMA II.

AT nec ſine recta, Circulus; nec ſine Puncto, Recta artificioſe fieri poteſt. Puncti proinde, Monadiſq; ratione, Res, & eſſe cœperunt primo: Et quę peripheria ſunt affectę, quantæcumque fuerint) Centralis Puncti nullo modo carere poſſunt Miniſterio.

THEOREMA III.

MONADIS, Igitur, HIEROGLYPHICÆ Conſpicuũ Centrale Punctum, TERRAM refert; circa quam, tum SOL tum LVNA, reliquique Planetæ ſuos conficiunt Curſus. Et in hoc munere, quia dignitatem SOL obtinet ſummam, Ipſum, (per excellentiam,) Circulo notamus Integro, Centroque Viſibili.

MONAS HIEROGLYPHICA.

THEOREMA IIII.

LVnæ Hemicyclium, licet hîc, Solari ſit Circulo quaſi Superius Priuſque: Tamen SOLEM tamquã Dominum, Regemque ſuum obſeruat: eiuſdem Forma ac vicinitate adeo gaudere videtur, vt & illum in Semidiametri æmuletur Magnitudine, (Vulgaribus apparente hominibus,) & ad eundem, ſemper ſuum conuertat Lumen: SOLARIBVSQ. ita tandem imbui Radiis appetat, vt in eundem quaſi transformata, toto diſpareat Cælo: donec aliquot poſt Diebus, omnino hac qua depinximus, appareat Corniculata figura.

THEOREMA V.

ET Lunari certe Semicirculo ad Solare complemẽtum perducto: Factum eſt Veſpere & Mane Dies vnus. Sit ergo Primus, quo LVX eſt facta Philoſophorum.

THEOREMA VI.

SOLEM, LVNAMQVE, Rectilineæ Cruci, inniti, hîc videmus. Quæ, tum TERNARIVM, tum QVATERNARIVM, appoſite ſatis, ratione ſignificare Hieroglyphica poteſt. TERNARIVM quidem: ex duabus Rectis, & Communi vtriſque, quaſi Copulatiuo Puncto. QVATERNARIVM vero: ex 4. Rectis, includentibus 4. Angulos rectos. Singulis, bis, (ad hoc) repetitis; (Sicque, ibidem, ſecretiſſime, etiam OCTONARIVS, ſe offert; quem, dubito an noſtri Prędeceſſores, Magi, vnquam conſpexerint: Notabisq. maxime.) Primorum Patrum, & Sophorum TERNARIVS, Magicus, CORPORE SPIRITV, & ANIMA, conſtabat. Vnde, Manifeſtum hîc Primarium habemus SEPTENARIVM. Ex dua-

bus nimirum Rectis, ET Communi Puncto: Deinde ex 4. Rectis, AB Vno Puncto, ſeſe, Separantibus.

THEOR. VII.

ELementis, extra ſuas Sedes naturales, dimotis: Suos ad eaſdem reditus, naturaliter, per Rectas facere lineas, Dislocatæ eorundem homogeneæ Partes, experientem docebunt: Abſurdum igitur non erit, per 4. rectas, ab vnico Puncto, Indiuiduoque in Contrarias excurrentes partes, QVATVOR ELEMENTORVM, (in quæ Elementata, ſingula, tandem reſolui poſſunt) innuëre Myſterium. Hoc etiam notabis diligēter; Geometras docere, LINEAM EX PVNCTI FLVXV, produci: Nos hîc ſimili ratione, fieri monemus: Dum Elementares noſtræ Lineæ, ex STILLÆ, (tamquam Pun-

ₐti, Phyſici) continuo Caſu, (quaſi FLVXV) in Mechanica noſtra producantur Magia.

THEOR. VIII.

QVATERNARII, præterea Expanſio Cabaliſtica, ſecundum vſitatę Numerationis Phraſin, (dum dicimus, Vnum, duo, tria, quatuor) DENARIVM, ſummatim exhibet. Vt & ipſe Pythagoras dicere ſolebat: Nam 1. 2. 3. & 4. decem conficiunt. Non temere ergo, CRVX Rectilinea, (id eſt, Vigeſima & Prima Romani Alphabeti litera) ex 4. fieri rectis iudicata, ad DENARIVM ſignificandum, ab Antiquiſſimis Latinis Philoſophis eſt aſſumpta. Locus etiam illi eſt ibidem definitus, Vbi TERNARIVS, vim ſuam per SEPTENARIVM ducens, illum ſtatuit.

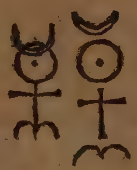
THEOR. IX.

HOc autem noſtræ MONADIS, SOLI, LVNÆQVE, optime conuenire videbitur: cum eorundẽ per 4. Elementorum Magiam, Exactiſſima in ſuas Lineas fuerit facta SEPARATIO: Deindeque, per earundem Linearum Periphoras (Ad omnis enim datæ lineæ Magnitudinem, licet Circulum deſcribere: per Geometriæ leges) Circularis, in Cõplemento SOLARI, fuerit facta CONIVNCTIO. Tunc enim latere non poteſt, quantum noſtræ MONADIS, SOLI, LVNÆQVE, Crucis DENARIA inſeruiat Proportio.

THEOR. X.

DOdecatemorii Arietis, omnibus eſt notiſſima, quæ eſt in Aſtronomorum vſu (quaſi Acioædes, Acuminataq; (figura ♈ iſta: Vt &

ab hoc cæli loco, Triplicitatis Igneę, notari Exordium cõſtat. At ignis ergo miniſterium (in huius Praxi MONADIS) requiri ſignificandum, Arietis adiecimus Aſtronomicam notã. Sicque breuiter, noſtræ MONADIS, vnam abſoluimus Cõſiderationem Hieroglyphicam: quã ſic volumus, vnico Contextu Hieroglyphico proferri.

LVNA.
SOL.
ELEMENTA.
IGNIS.

MONADIS ISTIVS, LVNA ET SOL, SVA SEPARARI VOLVNT ELEMENTA, IN QVIBVS DENARIA VIGEBIT PROPORTIO; IDQVE IGNIS FIERI MINISTERIO.

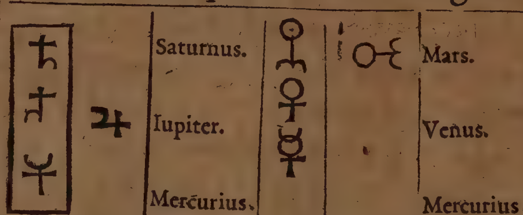
THEOR. XI.

ARietis Nota Myſtica, ex duobus Semicirculis, in cõmuni Puncto connexis, conſtituta Æquinoctialis Nycthemeræ loco aptiſſime aſſigna-

tur. Viginti enim & quatuor Horarum Tempus, Æquinoctii modo diſtributum, Secretiſſimas noſtras denotat Proportiones. Noſtras dico, reſpectu Terræ.

THEOR. XII.

ANtiquiſſimi Sapiẽtes Magi, quinque Planetarum, nobis tradidére Notas Hieroglyphicas: Compoſitas quidem omnes, ex LVNÆ vel SOLIS Characteribus: cum Elementorum aut Arietis Hieroglyphico Signo. Veluti iſtas, quas hîc videtis figura-

tas. Quas ſingulas modo Hieroglyphico, ex noſtris prius iactis Fundamentis, nõ erit explicare difficile. At primũ, de iis quæ Lunæ habent Cha-

racterem,

ractetem, nos nunc Paraphraſtice agemus: de Solaribus deinde. LVNARIS noſtra Natura, dum per Elementorum ſcientiam, circa noſtram ſemel reuoluta Terram, SATVRNVS myſtice dicebatur. Et eadē de cauſa, IOVIS quoq; habebat nomen: iſtamq; retinebat figurā̃ ſecretiorē. Et Lunā, tertia elementatā vice, obſcurius ſic notabant. ☿ Quem, MERCVRIVM vocare ſolent. Qui, quam ſit LVNARIS, videtis. Iſtum, QVARTA Reuolutione produci, licet Quidam velint Sophi: noſtro Secreto propoſito tamen, non erit id contrarium; Modo Spiritus Puriſſimus Magicus, loco Lunę, τῆς λευχάνσεως adminiſtrabit Opus; & ſua virtute Spirituali, nobiſcum SOLVS, per Mediam quaſi Naturalem diem ſine verbis, Hieroglyphice loquatur: in Puriſſimam Simpliciſſimamq;, a nobis præparatam

Terram, Geogamicas, iſtas 4. introducens, IMPRIMENSQVE figuras; vel illarum loco, illam alteram.

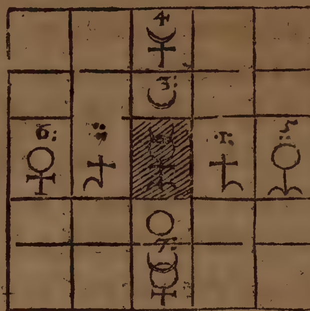
THEOR. XIII.

MARTIS ergo Character Myſticus, an non ex SOLIS & ARIETIS, Hieroglyphicis, eſt conflatus? elementali (partim) interueniente Magiſterio? Et VENERIS, quæſo, an non ex SOLIS, & Elementorum Pleniore Explicatione? Iſti ergo Planetæ, SOLAREM reſpiciunt περιφορὰν, Opuſque Ἀναζωπυρήσεως: In cuius progreſſu fit tandē Conſpicuus Mercurius ille alter: Prioris quidem Vterinus Frater. Lunari ſcilicet Solariq; Elementorum Cō. pleta Magia, vt expreſſiſſime nobis ipſe Hieroglyphicus loquitur Nun-

cius, modo in illum oculos defigere, auremque illi præbere attentiorẽ velimus. Et, (NVTV DEI,) iſte eſt Philoſophorum MERCVRIVS, ille Celeberrimus MICROCOSMVS & ADAM. At Solebãt tamẽ Expertiſſimi Nonnulli, huius loco graduque SOLEM ipſum ponere. Quod nos hac noſtra ætate non poſſumus pręſtare; niſi ANIMAM aliquam a CORPORE, arte Pyronomica Separatam, huic Operi Χρυσοκοραλλίνῳ præficeremus. Quod & factu eſt difficile: & propter Igneos, Sulphureosque quos ſecum adfert halitus, periculoſiſſimum. Sed illa, certe, ANIMA, mira præſtare poterit. Nimirum, tum ad LVNÆ, Diſcum, (Vel MERCVRII, ſaltem) LVCIFERVM; Immo & PYROENTA, Indiſſolubilibus Ligare vinculis. Tum Tertio (vt volunt) loco, (ad SEPTENARIVM noſtrum Com-

Totivs Astronomiae Inferioris, Anatomia Monadica, Principalis.

plendum Numerum) Solem nobis iſtum exhibere Philoſophorvm. Iſtorum duorum Theorematum Arcanis, ſignificandis; Videte quam exacte, quam aperte, noſtræ Monadis hieroglyphicæ, reſpondeat Anatomia iſta.

THEOREMA XIIII.

Ex Sole & Lvna, totum hoc pendêre Magiſterium iam clare confirmatum eſt. Huius, etiam Termaximus ille Hermes, nos olim admonuit: Eius Patrem Solem, eſſe, aſſerens: Lvnam autem, Matrem: Nutriri vero Scimus in Terra Lemnia. Radiis nimirum Lvnari-

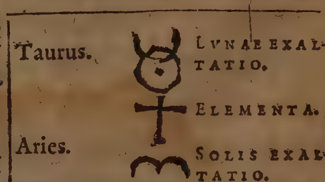
BVS & SOLARIBVS, Singularem circa Eandem, exercentibus INFLVENTIAM.

THEOR. XV.

SOLIS proinde LVNÆQVE circa Terram Labores, Philoſophis proponimus Conſiderandos. Huius quidem, quo modo, dum in Ariete verſatur SOLARE Iubar: Ipſa tunc in Proximo (ſcilicet Tauri) Signo, Lucis nouam recipiat Dignitatem: EXALTETVRQVE Supra innatas ſibi vires. Quam (prę aliis notabilem magis) LVMINARIVM, Vicinitatem, Charactere quodam myſtico explicabant veteres: TAVRI, inſignito Nomine. Quam, quidem, LVNÆ eſſe EXALTATIONEM, vſque ab ipſa prima Hominum ætate (inter Aſtronomorum Placita,) memoriæ eſſe proditum, notiſſimum eſt. At intel-

ligunt Myſterium Illi ſoli, qui abſoluti euaſere Myſteriorum Antiſtites. Vt & ſimili ratione, VENERIS eſſe DOMVM, dixere TAVRVM: Caſti nimirum Prolificiquē CONIVGALIS AMORIS: Sic enim ἡ φύσις, τῇ φύσει τέρπεται: Vt Magnus ille OSTANES in Secretiſſimis ſuis Recondidit Myſteriis.

2. SOLIS vero, qua ratione, Ipſe poſt Aliquas ſui Luminis, admiſſas Eclipſes; MARTIVM Robur accipit: & in eiuſdem quoque DOMO (Noſtro ſcilicet Ariete) veluti in ſua Triumphare dicitur EXALTATIONE. Quæ ſecretiſſima Myſteria, noſtra etiam MONAS clariſſime, perfectiſſimeque demonſtrat: TAVRI quidē iſta quę hîc eſt depicta Hieroglyphica figura: & illa MARTIS:

quam 12. & 13. Theoremate adduximus: quæ SOLEM Recta in ARIETEM tendentem, indicat. Ex præſenti autē Theoria, Alia noſtræ MONADIS ſeſe offert Anatomia Cabaliſtica: cuius iſta eſt vera Artificioſaq; explicatio. LVNÆ, SOLISQVE EXALTATIONES, MEDIANTE ELEMENTORVM SCIENTIA.

ANNOTATIO.

Duo hic maximopere notanda eſſe Cenſeo: vnum, quod Tauri Hieroglyphica iſta figura, nobis Græcorum Diphthōgum ȣ, exacte repræſentet, Primæ Declinationis, Gignitiuam ſemper ſingularem Terminationem. Secundo, ex apta Metatheſi Locali, dupliciter nobis ALPHA *commonſtrat: Circulo & Semicirculo Tangentibus ſolum, vel ſe mutuo (vt hic) ſecantibus.*

THEOR. XVI.

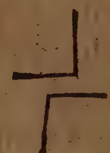
IAm nobis de CRVCE, paucis, ad noſtrum propoſitum, eſt Philoſophandum. CRVX noſtra, licet ex duabus Rectis (vt diximus) & æqualibus illis quidem, confecta ſit: non ſe mutuo tamen in æquales diſſecant longitudines. Sed tum æquales, tum inæquales partes, in Myſtica noſtræ Crucis diſtributione, haberi voluimus. Innuentes, in Binarum ita ſectarum poteſtate (eo quod æqualis ſunt Magnitudinis) CRVCIS quoq; Æquilateræ, virtutem latêre. Generaliſſime enim, CRVCE, ex æqualibus Rectis, fieri iuſſa; æquali profecto linearum Decuſſatione, eam fieri debere, NATVRÆ quædam requirit IVSTITIA. Secundum cuius Iuſtitiæ Normã, de Æquilatera CRVCE (qualis eſt Latini Alphabeti litera vigeſima prima) hæc quæ ſequuntur,

perpendenda proponemus. CRVCIS, Rectilineæ, Rectangulæ, & Æquilaterę; Si per commune ſectionis punctum, & Cōtrapoſitos angulos, Recta vbicunque tranſire concipiatur: Ex vtraque parte, ſic tranſeuntis Rectæ, Crucis factæ partes, ſunt omnino ſimiles & æquales: Quarum figuræ, eædem ſunt, cum illa Latinorum litera, quæ Vocalium eſſe QVINTA, recepta eſt, & ad QVINARIVM denotandum apud Antiquiſſimos Latinorum Philoſophos vſitatiſſima erat: Idque haud abſurde ab illis eſſe factum Cenſeo; cum ſit Denarii noſtri, Conformis Medietas. Ex illius ergo figuræ, Sic duplicatæ (ex hac Hypothetica Crucis diuiſione) prouenientis, ea ratione,

qua QVINARIVM vtræque repræ-

ſentant (licet erecta altera, Altera autem hic ſit euerſa) Monemur, Radicum Quadratarum hic imitari Multiplicationem Quadratam: (quæ hic mirabiliter in NVMERVM CIRCVLAREM incidit, ſcilicet QVINARIVM) Vnde produci certo conſtat, VIGINTI & QVINQVE: (vt & ipſa littera, eſt vigeſima: & vocalium Quinta.) Nunc vero alium ſitum ipſius CRVCIS æquilateræ conſiderabimus; iſtum nimirum: qui noſtræ MONADICÆ CRVCIS Situi eſt ſimilis: Similem autem hic fieri Crucis Diuiſionem bipartitam (vt ſupra) ſupponimus. Vnde

alterius literæ, Latini Alphabeti, ſe monſtrat etiam geminata figura: erecta vna; euerſa, & auerſa, altera: Quæ (ex Latinorum vetuſtiſſima cóſuetudine) ad QVINQVAGINTA

LVX
50 5 10

repræ-

repræſentandum, in vſu eſt. Iſtud, inde mihi primo ſtatutum videtur: Eo quod ſit & Illa quidem QVINARII, Nota; ex noſtro Crucis DENARIO, eſſentialiter deſumpta: at eo ſitu Locatæ, quo, omnium Myſteriorum Maximi, ipſa Crux, eſt Conſummatiſſima, Hieroglyphica Nota: Vnde DENARII Poteſtatem, in ſua QVINARIA Virtute COMPLECTENS, QVINQVAGENARIO NVMERO tanquam ſuo Partui, gratulatur. O, MI DEVS, QVANTA HÆC MYSTERIA? & Nomen illi, EL. Immo & hac ratione quoq;, ipſam Denariã Crucis virtutem reſpicere videtur; quod Medio Loco, inter primam Alphabeti Literam, & ipſum Crucis Denarium ſit conſtituta: & ab alterutra, ipſa ſit, ordine, Decima. Et cum in CRVCE, duas eiuſmodi integrales eſſe partes oſtendimus (Numera-

lem nunc ſolum earundem vim Cõſiderantes) CENTENARIVM inde excreſcere apertiſſimum eſt. At ſi, ex Quadratorum Lege, Mutuam patiantur Multiplicationem, Bis Mille, Quingenta nobis reddent: Qui huius QVADRATVS, ad prioris Circularis Numeri Quadratum, comparatus: & eidem Applicatus, etiam CENTENARIVM, denuo reſtituet: vt & ipſa CRVX, ſecundum Sui DENARII Potentiam, ſe explicans, CENTVRIO eſſe agnoſcetur: Et tamen cum ſit niſi Vnicus ipſe CRVCIS Character: Vnum quoq; repręſentat: Hîc ergo (præter alia notatu digniſſima) ab iſtis CRVCIS Theoriis, Numerare, & Progredi iam ſumus edocti ad hũc modum: Vnum, Decem, Centum. DENARIA ſic nos euehente CRVCIS Proportione.

THEOR. XVII.

VT ex Sexto Theoremate liquêre poteſt, in CRVCE noſtra QVATVOR rectos conſiderari, angulos: Quorum vnicuique, QVINARII attribuere ſignificationem, præcedens doceret Theorema: Vno quidem locatis modo: At alterum obtinentibus Situm; Idem Theorema QVINQVAGENARII Numeri, fieri Hieroglyphicas Notas admittit; Ita, eui dentiſſimum eſt, CRVCEM DENARIVM notare vulgariter: Tum in Latini Alphabeti ordine, literam eſſe vigeſimam primam: (Vnde eſt factum, quod, Sophi, Mecubales, dicti, viginti vnum, per eandem Significabant Literam:) Denique, & Simpliciſſime conſiderari poſſe: vt Vna Nota, eſſe conſpicitur; qualemcunq; & quantamcunque aliam habet poteſtatē. Ex quibus omnibus, optima Demonſtratione Cabaliſtica cōcludi

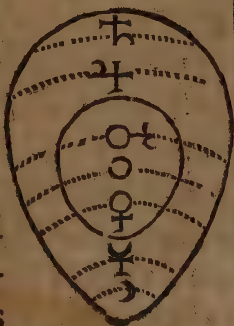
poſſe videmus: CRVCEM noſtram, Myſtis, DVCENTA, QVINQVAGINTA DVO, mirabili Compēdio Significare poſſe. QVATER enim QVINQVE; QVATER QVINQVAGINTA; DECEM: VIGINTI VNVM; &VNVM: DVCENTA QVINQVAGINTA DVO efficiunt. Quem Numerum, duabus adhuc aliis rationibus ex præmiſſis vt nos elicere poſſumus; ita Cabaliſticis Tyronibus, eundem commēdamus eruendum: breuitati ſic Studentes: Eiuſdem tamen Magiſtralis Numeri, variā productionem artificioſam, Philoſophorum dignam Iudicantes Conſideratione. Nec vos, aliam, hîc, Myſtagogiam Celabo, Memorabilem. CRVCEM noſtram in duas alias literas, ſe Diſtribui Paſſam, Videntes: Si, vt Numeralem earundē virtutem quodam modo perpendimus prius, ita

viciſſim

viciſſim nunc ILLARVM VERBALEM VIM, CVM IPSA CRVCE, CONFEREMVS, quod inde Oriatur LVX: VERBVM, Finale & Magiſtrale (ex illa TERNARII, in Vnitate Verbi, Conſpiratione & conſenſu) cũ ſumma Admiratione, Intelligemus.

THEOR. XVIII.

EX duodecimo & decimotertio Theorematibus noſtris colligi poteſt, Cæleſtem Aſtronomiam, INFERIORIS eſſe quaſi Parentem & Magiſtram. Subleuatis ergo in Cælum oculis Cabaliſticis (ex Prędictorum Myſteriorum Theorica Illuminatis) talem ad amuſſim noſtrę MONADIS, conſpiciemus ANATOMIAM: In NATVRÆ LVMINE, VITAQVE ſeſe ſic nobis ſemper o-

ſtendentem. Et ſuopte NVTV, Secretiſſima huiuſce Phyſicæ ANALYSEOS Myſteria, apertiſſime detegētem. OVI autem figuram, iſti COORDINATIONI adhibere: Cæleſtis NVNCII, dum Theoricos, Cæleſteſque Geſtus, ſumus aliquando Contemplati, fuimus edocti. OVALEM enim, Ipſum, in Æthere, ſuo Curſu Figurare Circuitionem, Aſtronomis eſt notiſſimum. Et, cum Dictum, Sapienti, Sat eſſe debeat: En noſtras huius Cęleſtis Conſilii Interpretationes (ſic Hieroglyphice propoſitas:) prædictis omnino Conſentaneas. HINC Moniti, diſcāt Miſerrimi Alchimiſtæ, ſuos agnoſcere Errores varios: Quæ ſit Albuminis OVORVM AQVA: QVOD EX VITELLIS OLEVM. Quæ OVORVM CALX: HINC, Imperitiſſimi illi Impoſtores, cum illorum Deſperatione, Intelli-

telligant: Aliaque his ſimilia, perplura. HIC PROPORTIONATVM A NATVRA, FERE TOTVM HABEMVS. Hoc illud eſt OVVM AQVILINVM, Quod SCARABEVS, olim diſrupit propter INIVRIAM, quam Timidis Brutiſque Hominibus, Illius AVIS Violentia & Crudelitas intulit; Licet ad Scarabei Antrum (Auxilii Implorandi Gratia) aliquibus confugiẽtibus, non inde tamẽ liberátis: Sed ipſe ſolus Scarabeus, hãc ſibi vindicandam INIVRIAM, modis omnibus, exiſtimans: Vt erat alacri animo, Conſtantique voluntate paratus, ita ad id prȩſtandũ, nec Viribus carebat, nec Ingenio: Vnde variis Conatibus AQVILAM dum perſequeretur Scarabeus: Subtiliſſima FIMI Arte vſus, Illius tandem (vel in Iouis Gremio depoſitum) OVVM, in TERRAM PRÆCIPITARI

adeoque DISRVMPI effecit. Et eadem, aliave ratione Aquilinam tandem totam Speciem, e Terris deleuiſſet Scarabeus, niſi, (malum tãtum Præcauens,) Iupiter effeciſſet: Quo Anni tempore, Aquilæ ſua ſollicite curant OVA, Nulli vt circumuolitent SCARABEI. Illis tamen Conſulerem, qui iſtius AVIS vexantur Crudelitate, ab ipſis Heliocantharis (qui ita certis Temporum Curriculis latitando viuunt) Vtiliſſimam artem diſcere: Quibus, iam licet non faciant ipſi, eſſet tamen longe gratiſſimum, ſuis INDICIIS & Signis, de ſuo Inimico, Vindictam ſumi poſſe. Et hic (O Rex) non Æſopum conari me vt agam, Sed Oedipum, Faterentur, ſi adeſſent, Illi, quorum Mentes, ita de Naturę Summis Fabulari Myſteriis, primo ſubiuit. Eſſe profecto quoſdam noui qui SCARABEI AR-

TIFICIO, Si haberent DISSOLVTVM AQVILINVM OVVM, CALCEM eiuſdem, cum Albumine puro, totoque TEMPERARENT primò. Deinde illud TEMPERAMENTVM, VITELLI liquore toto, artificioſo ordine, oblinirent: voluendo, reuoluendoque: Vt Scarabei ſuas conglomerant Pilas. Ita, magna fieret OVI METAMORPHOSIS: Iam ſcilicet diſparẽte, &quaſi inuoluto ALBVMINE ipſo (illis multis veluti Helicis Reuolutionibus factis) in ipſo VITELLINOSO LIQVORE.

Cuius Artificii, tale Hieroglyphicum ſignum, NATVRÆ haud

diſplicebit Oeconomis. Sæculis prioribus, multum eſſe à grauiſſimis, & Antiquiſſimis celebratum Philoſophis, tale Artificium, legimus: certiſſimum & vtiliſſimum. Anaxagoras certe, ex hoc Magiſterio, excellentiſſimam, Poſt, fecit Medicinam: vt in ſuo περὶ τῶν ἐκστροφῶν φυσικῶν libello videre licet. Nihil hic eſſe extra noſtræ MONADIS virtutem Hieroglyphicam, qui animum iſtis Myſteriis ſincerius applicat, clariſſime perſpiciet.

THEOR. XIX.

QVod SOL & LVNA, omnibus cæteris Planetis, longe fortius, in inferiora cuncta Elementata Corpora, ſuas Corporales infundant Vires: Omnium rerum Corporatarum ANALYSIS PYRONOMICA, Effectu demonſtrat: LVNÆ dum refundunt Aqueum Humorem. SOLISQVE Igneũ Liquorem: quibus, Re-

rum Mortalium Suſtentatur CORPVLENTIA TERRESTRIS.

THEOR. XX.

LIcet ſatis bona ratione Hieroglyphica, ſupra, demonſtrauimus, ELEMENTA, per Lineas Rectas ſignificari: Hic tamen de CRVCIS noſtræ PVNCTO Quaſi CENTRALI, Exactiſſimam dabimus Speculationem. In TERNARII noſtri Conſideratione, nullo modo, Illud Abeſſe poteſt: in eo noſtri BINARII Situ. Si enim abeſſe poſſe, Quis (Diuinæ Imperitus Matheſeos) contenderet: Abeſſe Supponat. Non erit ergo Reliquus, BINARIVS noſter: Sed emerget QVATERNARIVS: Puncti illius Ablatione, Diſcontinuata Linearum vnitate. At Binarium eſſe Reliquum, vna nobiſcum Suppoſuit aduerſarius noſter: Erit ergo & BINARIVS, idem, & QVATERNARIVS, eadem

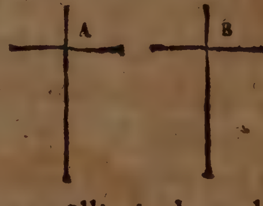
conſideratione. Quod τῶν ἀδυνάτων eſſe, ſatis eſt Manifeſtum. Adeſſe ergo ex omni Neceſſitate, debet illud PVNCTVM, quod cum BINARIO, noſtrum Conſtituat TERNARIVM: nec Aliud quid eius loco SVBSTITVI poteſt. Non tamen eſt de Hypoſtatica Proprietate, ipſius BINARII: nec aliquo modo Pars. Quod non ſit Pars, hinc demonſtratur. Omnes Lineæ Partes, ſunt Lineæ. At illud eſſe PVNCTVM, hypotheſis confirmat. Non ergo BINARII illius Pars aliqua: Vnde multo minus de Hypoſtatica Proprietate Binarii. Proinde NOTANDVM eſt maxime, quod & Propriam Habeat HYPOSTASIM: Et nihilo minus tamen, in ipſis noſtri BINARII Longitudinibus LINEARIBVS, contineatur. Et quia, Sic, VTRISQVE videtur eſſe COMMVNE; QVANDAM, & IPSVM,

BINARII, SECRETAM RECIPERE IMAGINEM cenſeri. Vnde, QVATERNARIVM, Hîc, DEMONSTRAMVS, IN TERNARIO QVIESCENTEM. Tu, mi Deus, mihi ignoſcas obſecro, Si erga tuam nunc Peccauerim Maieſtatem, tantum, in Publicis, Scriptis, Reuelans, Myſterium. Sed Spero, quod, Soli, qui ſunt Digni illud vere Intelligent. Pergamus nunc ad noſtræ CRVCIS, illum, quem aſſignauimus QVATERNARIVM. Vbi an Abeſſe illud PVNCTVM poteſt, quod IBI Repræſentatur, perpendamus. Mathematica profecto nos docet remoueri poſſe. Nam non Solum, EO SEPARATO, RELIQVVS Eſt noſter QVATERNARIVS: Sed cum DISTINCTIOR longe tum CLARIOR in omnium oculis erit FACTVS. NVLLA SVÆ SVBSTANTIALIS PRO-

PORTIONIS RECEDENTE PARTE: SED SVPERFLVO, ET CONFVSIONIS PVNCTO, SIC DAMNATO, REIECTOQVE. O omnipotens Diuina Maieſtas, QVANTAM TVIS APICIBVS, ET IOTIS, IN TVA DESCRIPTIS, DISPOSITISQVE LEGE INESSE SAPIENTIAM, ET INEFFABILIVM MYSTERIORVM INFINITATEM, CONFITERI COGIMVR MORTALES: SI MAXIMA TERRENA SECRETA ET ARCANA, VNIVS ISTIVS PVNCTI, A ME, (AT IN TVO LVMINE) LOCATI ET EXAMINATI, INDICIO VARIO, EXPLICARI ET FIDELISSIME DEMONSTRARI QVEANT? PVNCTI videlicet in TERNARIO diuino, nullo modo SVPERFLVI: AT PVNCTI in QVATVOR ELEMENTO-

RVM REGNO, conſiderati, FÆCVLENTI quidem, CORRVPTIBILIS, TENEBRICOSI. O Terque, Quaterque Beatos illos, qui illud TERNARII, (quaſi COPVLATIVVM) ADIPISCI poſſunt *PVNCTVM*: & illud QVATERNARII, TETRVM & SVPERFLVVM, AMANDARE Tenebrarumq; Relinquere Principi. Sic, ad CLARITATIS NIVEÆ, & ALBARVM VESTIVM Ornamenta peruenie mus: O MAXIMILIANE, Quem, Deus, (iſta Myſtagogia, aut Auſtriacæ Familiæ aliquem) Maximum, aliquando faciat (vel me quidem in Chriſto Dormiente) ad ſui Tremendi Nominis Honorem: in iſtis, Iſtis, (Puncti in TERRIS SVPERFLVI,) abominandis Tenebris; & vlterius, intolerabilibus. Sed ne Ipſe iam Superflua (non

apto ſcilicet loco) profundam verba, intra Propoſiti mei Cancellos, actutum, nunc me recipiam. Et, quia, illis Sermonem iam abſoluerim, quorum Oculi in eorum Sedēt Corde: Nunc mihi ad illos cōuertenda Oratio eſt, quorum Corda in eorum adhuc promineant oculis. Quæ hoc loco diximus, En CRVCIS adſcripta figura, aliquo modo repræſentare poteſt. Primum, de PVNCTO, in Binis Æqualibus LINEIS (æqualiter & inæqualiter decuſſatis) NECESSARIO; Veluti hic, ad A Deinde, ad B (quaſi quādam Puncti ſuperflui ablati, Vacuitatem) diſtinctas videtis, QVATVOR rectas Lineas: a PVNCTO, prius illis communi, SEPARATAS: Illis, inde, nullo eueniente ſui detrimento. Iſta eſt

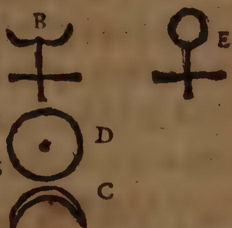
via, per quam Noſtra MONAS, per Binarium, TERNARIVMQVE progrediens, in QVATERNARIO Purificato, SIBI Vni reſtituatur, per Æqualitatis Proportionem. (Quodq; enim Totum, ſuis omnibus partibus eſt Æquale.) Hocque dum fiat, nihil interea Externarum admittit, Noſtra MONAS, Vnitatum, Numerorumve: Cum ipſa ſibi exactiſſime Sufficiat: Suis abſolutiſſima Numeris omnibus. In quorum Amplitudinem, tum Magicis diffunditur modis: tum non vulgari, poſt, Artificis Induſtria, & maximo Ipſius Monadis Emolumento, (in Dignitate & Potentia) ad ſuam Primam Propriãque Reſtituitur MATERIAM: interim, quæ ad genuinam hæreditariãque ſuam non Spectant Proportionem, omni modo & diligentia, reſectis, reiectiſque in æternum Fæcibus,

THEOR. XXI.

SI, Quod in noſtræ MONADIS Receſſibus, Interius Latebat Inuolutum, eſſet in Lucem erutum; commutatisque vicibus, eiuſdem Partes Primæ, quaſique Exteriores, Loco Includerentur Medio, Qualis inde fieret MONADIS Philoſophica Trãsformatio, Superius Vidiſtis: Nunc vero, Myſticæ MONADIS, aliam vobis proponemus Localem Commutationem: Partibus illis, vnde SVPERIORVM PLANETARVM, Characteres noſtri Hieroglyphici, ſeſe nobis obtulere prius, Surſum hîc erectis: eaque ratione, reliquis quidem deinceps Planetis, eum ſingulis Sortientibus Situm, quem illis Plato ad ſcribere fere viſus eſt: Si rite ex Poſitione iſta deſumantur. In ipſo enim Acumine Arietino, Cõueniunt Saturnus, Iupiter,

Mars: deinde deſcẽdendo, Crux Veneri Mercurioq; inſeruit. Sequuntur tandem ipſe Sol, & infima, LVNA. Sed hæc alio ſunt ventilanda, loco: Noſtræ tamen MONADIS hoſce nolui celare Theſauros Philoſophicos. Sicque vnam rationem dare, cur ita MONADIS mutari Situm, cõſultum duximus. Sed, alia, quæ in rem veſtrã eſſe ſcio, Videte, Auditeq;, de hoc Situ, maiora: paucisq; explicanda. Diſtribuamus igitur MONADEM, (hoc nouo modo Locatam) in Anatomica Membra B.D.C. Vbi, in illo nouo TERNARIO; ipſius D, & C, vel Ruſticis quidem, ſunt notæ FIGVRÆ. At ille TERTIVS, qui per B deſignatur, non tam facile a Cunctis cognoſci poteſt. Nec illud

quidem leuiter eſt conſiderandum:
1. illas tã notas FORMAS, D, & C; ſeparatas diuerſasq; ab illo B, oſtendere
2. ESSENTIAS: Secundo, quod iſtius C, cornua, deorſum, quaſi TERRAM verſus conuerti conſpiciantur: Et, D illius, ea pars quæ ipſam C, illuminat: verſus terram, deorſum Scilicet, re-
3. ſpicit: in cuius ſolius Centro, eſt Viſibile PVNCTVM: vere TERRESTRE
4. Et Quod vtraque Denique D & C, ad Inferiora magis loca, hic ſuum Hieroglyphicum faciunt Indicium, quam B. Terra autem, Hieroglyphice, STABILITATEM, & FIXIONEM notare nobis poteſt. Qualia ergo ſint D, & C, inde, concludendum relinquo. Vnde etiam Magnum nunc notare SECRETVM, Quiſq; poteſt: de Priore SOLE & LVNA, quæ diximus, quomodo hinc Interpretationẽ pleniorem, & maxime neceſſariam,

recipere poſſunt: Illis quidem, vſque in hunc locum, ſurſum poſitis: Lunaribuſque Cornibus ſurſum eleuatis. Sed de hoc Satis. TERTII nunc illius, Iuxta noſtrę Hieroglyphicæ Artis Fundamenta examinemus NATVRAM. Primo, in Capite geſtare videtur LVNAM DVPLICEM. Vel Arietē, noſtrum, (ſed inuerſum Myſtice.) Deinde Elementorum habet annexum Hieroglyphicū Signum. Quantum ad LVNAM Duplicatam attinet: Sic (iuxta Materiam ſubiectā) explicari poteſt: DVPLEX LVNÆ GRADVS. De gradibus loquimur illis, quales Phyſices Periti, QVATVOR tantum inter omnes poſſint inueniri re Creatas NATVRAS: Nimirum ESSE, VIVERE, SENTIRE, & INTELLIGERE. Primos ergo Duos iſtorum Gradus, huic ineſſe annotantes: Sic dicemus: LVNA EXISTENS, VIVA.

Vitam vero Quidam per Motum definiunt. MOTVS autem Sex ſunt notiſſimæ Species. CRVX certeque adiuncta eſt: Elementorum hic requiri Notat Artificium. Præterea, in iſtis noſtris Theoriis, vt *SEMICIRCVLVM*, *LVNÆ* eſſe Hieroglyphicum ſæpiſſime tradidimus: Ita & Integrum Circulum, SOLEM ſignificare: hîc autem, duo ſunt Semicirculi; Sed *SEPARATI* (ad commune *PVNCTVM* Copulati tamen) qui, ſi apte coniungantur (vt arte poſſunt quidem) SOLAREM nobis Circularemq; referre poſſunt Plenitudinem. Ex iſtis ſimul conſideratis, ſic Summatim, Hieroglyphice, nos hanc proferre poſſe Sententiam patet. LVNA EXISTENS VIVA, PER ELEMENTORVM TRACTANDA MAGISTERIVM: HABENS POTENTIAM, VT SOLAREM REPRÆ-

SENTET PLENITVDINEM, SVIS SIMVL ARTE CONNEXIS SEMICIRCVLIS. Compleatur ergo: Fiatq; ille, (quem diximus) CIRCVLVS: vt, per E literam, hic annotauimus. Memores ergo ſimus, primo hunc SOLAREM GRADVM, non Natura nobis fuiſſe obuium, ſed ARTIFICIALEM, FACTITIVMQVE iam eſſe: Et eum quidem, nobis ſe obtuliſſe primo aſpectu: & Natura ſua, (videlicet in B) ſuis Partibus Laxis, Fluxis, diſſolutis; non SOLIDE in Solarem Speciem Compactis. Deinde horum Semicirculorum Semidiametrum, non eſſe æqualem Semidiametro D & C (nobis ita natorum, & omnibus Notiſſimorum) ſed Minorē multo. Vnde Clarum eſt: nō eſſe tantæ Amplitudinis, ipſũ B, quantæ ſunt ipſa D, C. Et hoc bene nobis cōfirmat E ipſum: opere iſto Circulari, a B, in Speciē E,

promoto. Nam inde nobis emergit *VENERIS* ſolum Character. Apertum ergo iam fecimus, Hieroglyphicis iſtis Syllogiſmis: Ex B, non ſperādum nobis verum D. Nec fuiſſe primo veram C, in natura B: Vnde non fuit *VERA*, *LVNA*, viua. De VITA ergo & Motu quoque iam dubitare potes: an vere & Naturaliter, ſic ſe habeant: Erunt tamen, vt iam Prudentibus Elucidauimus, ad minus ANALOGICA quidem, OMNIA, quæ ſimili (de B) dicuntur Phraſi: vt & ſuperius, quæ de C, & D, perſtrinximus breuiter, ANALOGICE: Ipſi B, cum ſuis ELEMENTIS, Proprie conueniunt. Quæ de Arietis etiam Natura adduximus, huic debent exacte conuenire: cum eandem illius in ſuo capite (licet inuerſam) geſtet Figuram: vt & Elementorum eadem Nota Myſtica, ipſi B adiungitur.

Cum

Cum ex hac tamen Anatomia videmus, quod ex vnico noſtræ MONADIS corpore (tali diſſecto arte) iſte nouus prodierit TERNARIVS: Inde, dubitare non poſſumus, Eiuſcemodi MEMBRA, mutuam inter ſe amplexura SYMPATHIAM: VNIONEMQVE MONADICAM ABSOLVTISSIMAM, ſua quaſi ſponte, admiſſura: Ita in iſtis MEMBRIS, MAGNETICA virtus eſt vegeta.

Hoc denique annotare libuit, (animi recreandi gratia:) Quod ipſum B, nobis, RVSTICAS, tot literas expeditiſſime exhibet, quot Puncta, ſurſum, conſpicienda in capite, & quaſi Fronte gerit: iſtas ſcilicet tres: vt & alias quaſi ſex: (Summatim autem ter tria) *RVDES* valde & impolitas, fluxiles volubileſque: vt, ex Semicirculis, vno vel pluribus, eaſdē eſſe factas videtis. Sed Expertorū

literatorumq; manibus ineſt firmior Stabiliorque ISTAS FORMANDI LITERAS Ratio. Myſteriorum infinitatem, hîc ante oculos habui: ſed volui cum hoc Ludicro, iſtã abrumpere Theoriam. Haud parum tamẽ me quorundam promoturũ Conatus intelligo: Si (priori ſuo Myſtico Situi, reſtituta noſtra MONADE: Cõpoſitisq; Artificioſe ſingulis Mẽbris) Saltem moneam eoſdem, horterque: accuratius, NVNC eruëre, QVIS fuit IGNIS ille ARIETINVS, TRIPLICITATIS PRIMÆ. QVIS Ille Æquinoctialis noſter. QVIS in cauſa fuit, quod SOL EXALTARI poterat SVPRA VVLGAREM SVVM GRADVM: Ceteraque priora, perplura, SECVNDIS SAPIENTIORIBVS PERCVRRERE MEDITATIONIBVS. Sed nos ad alia nunc properantes, digito tantùm aliis iter indicare, (cui

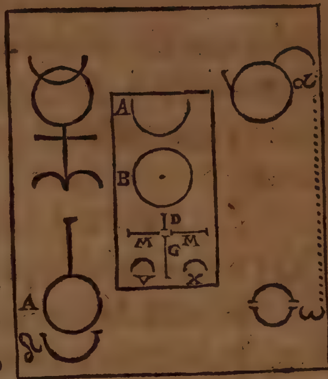
inſiſtere

inſiſtere debeant) non amicè ſolùm, ſed etiam fideliſſimè voluimus: Myſteriorum (vt diximus) aliorum tacentes tamen infinitatem Conſpicuam.

THEOR. XXII.

NOndum noſtræ MONADIS eſſe exhauſta Myſteria, facilè liquebit. Si ſecretiora quædam ARTIS SANCTÆ Vaſa (omnino Cabaliſtica illa quidem) Solis Initiatis Reuelanda; ex eiuſdem MONADIS officina caute deſumpta, Veſtræ Serenitati Regiæ, nunc exhibuerim ſpectanda. OMNI ergo NEXV noſtræ MONADIS Sapienter DISSOLVTO, ſingulis partibus (diſtinctionis gratia) literales addamus Notas: prout hîc factũ videtis. Monemus ergo, α, eſſe Vas quoddam Artificiale, ex A & B: cum (vtriſque communi, & iam

Manifeſtãdo SEMIDIAMETRO) ipſa quidem M, factum: Et, ab Alphabeti Gręci, Prima, hac litera, ſola partium lo

cali Metatheſi, diuerſum: vt Videtis: Ex Recta enim, Circulo & Semicirculo, Veram illius, Myſticamq; iam nos primi docemus, Symmetriam (licet ſupra etiam monuimus, ex Circulo & Semicirculo eandem fieri poſſe: omnia tamen in idem recidunt propoſitum Myſticum) At, λ, & ♪: Primum quidem, aliorum ſunt Vaſorum quaſi imagines: (λ, quidem VITREI: ♪ autem, Terrei.) Sed, ſecundo in loco, λ, & ♪, nos memores reddere poſſunt, cuiuſdam Piſtilli &

Mortarii,

Mortarii,ex Materia (vere) tali præ-
parandorum, Vt cum iiſdem Marga-
ritas Artificiales non perforatas, La-
minas Cryſtallinas, Beryllinaſque:
Chryſolythos, Rubinos deinde pre-
tioſos: Carbunculos & alios Rariſſi-
mos Lapides Artificiales in Pulueres
ſubtiliſſimos Conteramus. Denique
quod cum ω notatum videtis, Vaſ-
culum eſt, Myſteriorum Pleniſſimũ:
& ab ipſa Vltima Alphabeti Gręci li-
tera, (ad ſuam primam inſtitutã My-
ſtagogiam nunc reſtituta) vel ſola
partium manifeſta Metatheſi locali
diſcrepans: ex duobus & illa quoque
conſtante Semicirculis. De Vulgari-
bus præterea Neceſſariis Vaſorum,
tum figuris, tum (vnde fieri debent)
Materiis, non eſt neceſſe hoc loco, vt
verba faciamus. Hoc tamen erit cõ-
ſiderandum, α, ſui Muneris obeundi
captare Occaſionem, ex Secretiſſi-

mo breuiſſimoque Spiraculi ARTIFICIO; Et (תמידי ששם נשרת קדם
]אר *litro vinium* אחו ממעל נמוג.) תמלת
Tyronibus OPERIS expeditiſſimum eliciet Primordiale Specimen; Interim dum SVBTILIORA Præparandi, artificioſior illis innoteſcat Via. At in λ, vitreo (In præcipui ſui officii functione,) Aër omnis externus, Ventuſve damnum adferret magnum.

ω, autem, OMNIVM eſt HORARVM HOMO. Πόρισμα.

Τῆς ἱερᾶς Τέχνης, Quis iam non poteſt ſubodorari, ſuauiſſimos & ſaluberrimos Fructus: vel ex iſtarum (dico) duarum tantum literarum enaſcentes Myſterio? Quorum aliquos quaſi in ſpeculo videndos, propius aliquantulum ex noſtris HESPERIDVM HORTIS) adducemus: Nihil, extra noſtram MONADEM, in me-

per Cabalistica resolutionem

LITROVINIUM

Lunâ Irradias Tartarũ Rubeo
Oleo Vitrioli Immisce Nitrum, Invertit
Umbram Mire:
Munus Verum Initii Nosce In
Vitalibus Ortum Radicum Trium
Immensi Luminis.

Du bestrallest von Mond den Tartar,
das rothen oleum Vitri, vermische
mit dem Niter er verkehrt
wunderbar den Schatten, welcher
(per umbram intelligitur Corporeitas)
ein wahres Geheimnis des Anfangs ist;
erkenne durch Ihn in denen belebten
dingen ihren Anfang der dreyfachen
Wurzeln des unermäßlichen Lichts
G. v. Montfort.

in pag. 39 Theor: III. Ex hoc signo, quia eo comprehenditur numerus metallorum et subjectum scientiæ mysticæ, et quia metalla ex ☿io oriuntur tanquam communi subjecto diversimode informato, eruditi varios volunt exstrui cæteros quoque characteres. Johannes Dee per ♃ figuram sulphur masculum principium metallorum designat

Si a puncto circuli lineas duxeris ad brachia crucis sub circulo triangulum efformabis, et a punctis intersectionis ☉ et ☾ ad eadem quadratum describes. hic habebis circuli quadraturam chymicam de qua est apud Rosarium philosophum.

artifices studuerunt ut signa materiarum et operationum artis suæ cum istis fontibus convenirent, nec hac ratione hieroglyphicis arcana celabant.

dium ferentes. Ipſa enim quæ in Alpha apparet Recta Linea, omologa illi eſt, ex poſtremæ Anatomiæ, Crucis parte ea, quæ Litera M, notatur: reliqua etiam, inde patêre poteſt, vnde huc veniant.

	Exiſtens ante Elementa.	Adam Mortalis Maſculus & Fœmina.	Mortifi-cans.	Adumbra-tus.	Natus in Stabulo.
	Elementaris œconomia.	Elemẽtalis. Genealogiæ Conſum-matio.	Crux.	Crux.	Holocau-ſtū in Cruce.
	Exiſtens poſt Elementa	ADAM IMMOR-TALIS.	Viuificans.	Manifeſtiſ-ſimus.	Rex Regum Vbique.
Conceptus Singulari In-fluentia.	Potentiæ Semen.	Creatio Hyles.	Matrimo-nium Ter-reſtre.	Principium.	
Paſſus & Se-pultus.	יהוה Virtus Denaria	Depuratio Elemẽtalis.	Crucis Martyrium	Medium.	
Reſurgens, propria vir-tute.	Gloriæ Triumphus	Transfor-matio.	Matrimo-nium Diuinum.	Finis.	

His paucis, tales me ſcio non ἀφορμὰς, ſolum, ſed Apodixes dare illis, quibus Igneus intus viget gliſcitque Vigor, & cęleſtis Origo: vt facile iam magno Democrito aurem præbeãt: τὸ τῆς Ψυχῆς prædicenti ἴαμα, καὶ παντὸς μόχθου λυτήριον κατασκευάσαι βουλομένοις, non Μυθικὸν eſſe hoc Dogma, ſed Μυστικὸν, & Arcanum: vt & illi, qui aſſeruit, quod λόγῳ δημιουργοῦ κόσμου μεθοδεύεται: ἵνα ὁ θεόφρων καὶ ὁ θεογενὴς ἄνθρωπος, διὰ τῆς εὐθείας ἐργασίας, καὶ μυστικῶν λόγων μάθῃ.

THEOR. XXIII.

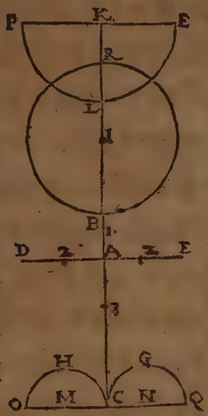
SYmmetrias, iam, in noſtræ MONADIS Conſtructione Hieroglyphica, a nobis obſeruatas: & ab illis, qui in Annulis, Sigillisve eandẽ geſtare, vel aliter habere, gratum erit, obſeruandas: accurate annotatas hic exhibemus. In Nomine IESV CHRISTI, pro nobis CRVCI, affixi (cuius Spiritus celeriter hæc per me Scribẽtis, Calamum tantum, eſſe Me, &

Opto,

Opto, & Spero.) Ex *ELEMENTORVM* noſtra *CRVCE*, omnes iſtas nunc petemus Menſuras. Vel hac quidem (iuxta *PROPOSITI ARGVMENTI MATERIAM*) ratione: Quod, ſub Cælo *LVNÆ*, quidquid ſuæ Generationis capit Exordium, vel ex *QVATVOR* Elementis eſt coagmentatum: vel Elementaris ipſa quidem eſt *ESSENTIA*: Idq; modis variis, non Vulgariter cognitis. Et quia in nulla re Creata, Elementa ipſa, in Æquali ſunt Proportione, vel virtute: Arte tamen ad Æqualitatẽ, in quibuſdam (vt Sophi norunt) rebus, reduci poſſunt: in *CRVCE* noſtra, Æquales & non Æquales conſtituimus partes. Quod, alia ratione, Idem & Diuerſum: ſiue Vnum & Plura, nominare poſſumus. *CRVCIS* æquilateræ, (vt ſupra monuimus) in Secreto, admittentes Pro-

Proprietatem. At, Si SYMMETRIARVM hîc poſitarum, rationes (quas tenemus) ſingulas, in medium adduceremus; vel aliter, quàm (Sapientibus) abunde ſatis, per totum fecimus opuſculum, demonſtraremus cauſas; Propoſiti noſtri, Limites, nobis, haud temere præſcriptos, tranſiliremus.

ACcepto, in plano, Puncto aliquo: Veluti A: per idem, vtrinq; ducatur Recta ſatis longa: quæ ſit C, A, K. & ſuper lineam K, C, a Puncto A, erigatur Perpendicularis: Vtrinq;, ad ſufficientem producta Longitudinẽ (in Infinitum, ſolent dicere Geometræ; bene, incommoda præcauentes) Quæ admittatur eſſe D A E. Iam in A K; accipiatur Punctum, vbi libet; & ſit B. Habita primum nunc A, B, (noſtri ſcilicet operis commu ni Mẽſura) huius, Tripla capiatur, ab

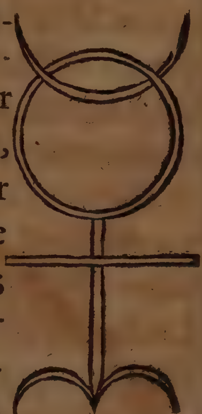
A verſus C: & ponatur eſſe A C. Ipſius A B, Dupla fiat A E. Et Dupla ipſius A B, ſit A D. Ita quod tota D E, ſit ipſius A B, Quadrupla. Sic ergo noſtram CRVCEM ELEMENTALEM confecimus. Ex A B, A C A D, & A E. Linearum Scilicet QVATERNARIO. Nunc, ex B K, reſecetur recta, æqualis ipſi A D: & ſit B I. Centro I, & Interuallo I B, deſcribatur Circulus; qui ſit B R: ſecans rectam A K in puncto R. A puncto R, verſus K, reſcindatur recta æqualis ipſi A B; & ſit R K. Ad punctum K, educatur vtrinque, (ad angulos rectos, cum ipſa A K) Sufficientis lõgitudinis linea recta: quæ ſit P, K, F. Ab ipſo K, puncto, verſus F, reſecetur

recta, ipſi AD æqualis: Et ſit K, F. Centro deinde K, & Interuallo K F: deſcribatur Semicirculus F, L, P, ita quod F, K, P, ſit eiuſdem Diameter. Tandem ad punctum C, ipſi rectæ A, C, ducatur Perpendicularis, vtrinque, ad longitudinem ſufficientem extenſa: & ſit O, C, Q. Poſtea, ex linea C, O, & ad punctum C, accipiatur Recta, æqualis A, B, lineæ: Et ſit C, M. Centro M, & interſtitio M, C, deſcribatur Semicirculus C, H, O, cuius Diameter ſit C, M, O. Et ſimili denique ratione, ex C, Q, recta, & ad Punctum C, reſecetur linea æqualis ipſi A, B: & ſit C, N. Centro igitur N, & longitudine N, C, fiat Semicirculus, C, G, Q. Cuius, C N Q ſit Diameter. Iam Aſſerimus requiſitas omnes, in noſtra MONADE, SYMMETRIAS, explicatas, deſcriptaſque eſſe.

Monere tamen Mechanicum li-

bet: C,K, totam lineam, nouem eſſe talium partium, qualium, noſtra FVNDAMENTALIS, AB, vna eſt. Vnde alia via, ille ad hoc idem opus abſoluendum accedere poteſt. Deinde Diametros, Semidiametroſque omnes, obſcuris hîc (vt loquuntur Mechanici) lineis deſignari debere. Nec vllum viſibile relinquendum CENTRVM: excepto Centro Solari: quod, hîc, litera I, notatum videt. Literaſque adiungēdas nullas, Tum ad Ornatum, (non Neceſſitatem aliquam Myſticam a nobis ea ratione, iam conſiderandam) Peripheriæ Solari, Latitudinem Superficialem (intrinſecus parallelo vno deſcripto) Mechanicus adiicere poteſt. Parallelorũ vero diſtãtia, per quartã quintamve partem, A,B, vel circiter, fieri poteſt. Lunari autẽ, illã tribuere Speciẽ, qua ſolet Prima, poſt ſuã cum Sole Con-

iunctionem, in Cælo Apparere: videlicet Corniculata admodū. Quod fiet, ſi a K puncto, verſus R, accipiatur illa, (quā diximus) Quarta, quintaue pars lineæ A, B: & ſuper eius lineæ fine, tanquam Centro, Semidiametro vero Lunari, trahatur iſta ſecunda Peripheriæ pars, ad vtrunque prioris Semicirculi contactum nitidum. Simile quid ad M, & N, puncta, fieri poteſt: erectis ibi Perpendicularibus: in quibus pars, ipſius A B, ſexta, vel minor accipiatur: vbi, facto Centro, prioribus autem M, C, & N, C, Semidiametris, ducantur extrinſecus, illi ſecundi, quaſi Semicirculi. Per ipſas denique, noſtræ Crucis Rectas, vtrinq; poſſunt Parallelæ protrahi, a mediis per octauam, vel decimam par-

tem ipſius A, B, diſtantes: Ita vt noſtra *CRVX*, ex *QVATVOR* Superficiebus quaſi Linearibus, ea ratione conficiatur: quarum latitudo, ſit quarta vel quinta pars ipſius A B, rectæ. Hæc Ornamenta, appoſita figura, volui aliquo modo adumbrare. Quæ omnia, vnuſquiſque, pro ſui animi ſententia, facere poteſt: modo interea, noſtris Myſticis *SYMMETRIIS*, nulla (vel minima) inferatur Iniuria: Ne, ea quidem negligentia, temporis tandem progreſſu, verarum iſtarum (& maxime neceſſariarum) Commenſurationum Hieroglyphicarum perturbetur, pereatue Diſciplina noua: longe amplior Maiorque quam hoc libello, eandem vel potuimus, vel voluimus quidem explicare. Vt Temporis Filia, DEI NVTV, docebit VERITAS.

AT, quæ cuiuis eſſe obuia poſſunt, in iſtis noſtræ MONADIS Symmetriis ſeſe exercēti, Methodice iam quædam, ob oculos ponemus. Primum quidem ordientes, a noſtræ *CRVCIS* Linearum QVATERNARIO: eo habito reſpectu, quo, QVATVOR eſſe Lineas, ſimpliciter enuntiare, quis poteſt. Deinde de Earundem linearum QVATERNARIO prout peculiarem, Myſticamq;, alio modo habent partitionem, & rationem. Tertio, Numeris, quos vel iſto loco, vel ex aliis, per totum libellum, Theoriis, artificioſe elicuimus, vtilia quædam a Deo in NATVRA, eſſe deſtinata Officia, nonnullis monſtrabimus exemplis: aliaque opportunis inſeremus locis: quæ fructum haud exiguum ferent, probe intellecta: hæcque breuiſſime abſoluemus.

QVATERNARII PYTHAGORICI.

Omnis poſſibilis Metatheſis, 24.

Summa Pythagorica, ——— 10.

Omnimoda partium additio, dat 30.

Noſter Matatheſeos Canon.

NAturali ordine, a Prima Monade, deſcriptis quotcumque Numeris: Si a Primo ad Vltimum, fiat Continuata multiplicatio: vt, Primi in Secundum: producti in Tertium: illiuſque Producti in Quartum: ſimilique modo ad vltimum: Productum vltimum, omnem Poſſibilem

Metatheſim in illis tot locis, determinat. Parique ratione, in quibuſcumque, tot diuerſis rebus: Hanc ego Operationem, tibi (O REX) plurimum Commendo: tum in omni Naturæ examinatione, tum in aliis Reipubl. Negotiis vtiliſſimam. hac ego in Hebræorum Tziruph (ſiue Thmura) cum maxima voluptate, vti ſoleo.

QVATERNARII ARTIFI-CIALIS.

Continuata multiplicatio, — dat — 12.

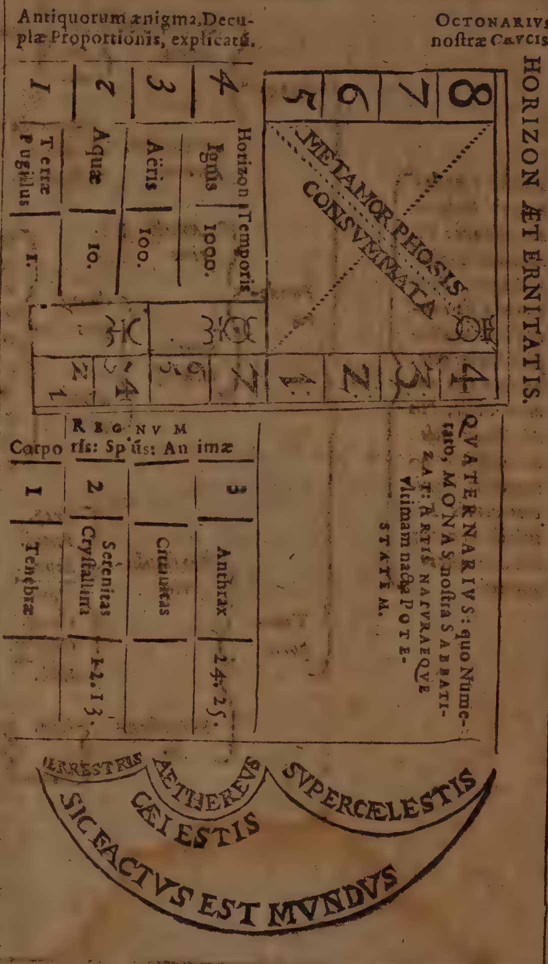
Simplex additio, — dat { 8. { 1. / 7. { 4. / 3.

Omnimodæ partium additionis, Summa — — eſt — — 24, { Omni poſſibili Metatheſi Quaternarii, Æqualis: Quæ auri phyſicam 24 Karat. determinat Sanitatem, & Bonitatẽ Summã. Supra terram dum habetur, per ſe.

NOn ſum Equidem Neſcius, perplures alios, ex QVATERNARII, Arithmetica Virtute, & FORMALITATE, in lucem adferri potuiſſe Numeros. Sed qui ISTIS, Naturæ euolui, illuſtrarique obſcuritatem magnam, non deprehẽderit: maiori eorum multitudine, obtundi ſuum, non acui ſentiret ingenium. Noſtris ergo Numeris (vt ſumus

polliciti) quantum inſit Auctoritatis, in ELEMENTIS PONDERANDIS, in TEMPORVM MENSVRIS definiendis, Denique in Rerum Poteſtati & Virtuti, certis præſcribendis GRADIBVS, ex ſequentibus id perpendendum exhibemus Schematibus.

- *Numeri noſtri hanc habent Dignitatẽ: Vt illorum violare Leges, Peccatum ſit contra Naturæ Sapientiam: quæ, eiſdem nos docere velit, (in Myſteriis ſuis maximis examinãdis) quibus certis Limitib. Statiſq; Illi, deuinciantur*
  - *Iſta*
    - *Virtus*
      - *Agens: externa*
        - 10. 20. 30. 40. — *Gradu.*
      - *Acquiſita, Interna.*
        - *Denaria id eſt, Infinita.* — 1.10.100.
    - *Pondera*
      - *Analytica*
        - 4.
        - 3.
      - *Synthetica: κατ'*
        - ὑπολόγους
        - προλόγους
          - 13, 12, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1
            - 84.
            - 21.
    - *Tempora*
      - *Particularia*
        - *Prep.*
        - *Putri.*
        - *Sepa.*
        - *Coni.*
        - *Coag.*
        - *Contri.*
        - *Imb.*
      - *Magiſtralia*
        - *Lap.*
        - *Ferm.*
        - 252.

Antiquorum ænigma, Decuplæ Proportionis, explicatũ.
OCTONARIVS noſtræ CRVCIS
HORIZON ÆTERNITATIS.
1 2 3 4
5 6 7 8
Terræ Pugillus 1.
Aquæ 10.
Aëris 100.
Ignis 1000.
Horizon Temporis
METAMORPHOSIS CONSVMMATA
REGNVM Corporis: Spiritûs: Animæ
1 Tenebræ
2 Serenitas Cryſtallina 12. 13.
Citrinitas
3 Anthrax 24. 25.
QVATERNARIVS: quo Numerato, MONAS noſtra SABBATIZAT: ARTIS NATVRAEQVE vltimam naćta POTESTATEM.
TERRESTRIS
AETHEREVS
CŒLESTIS
SVPERCŒLESTIS
SIC FACTVS EST MVNDVS

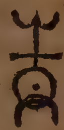
Ex

EX iſtis Schematibus , plura elici poſſunt : (ſi penitius conſiderentur)quam apertis par eſt proferr e verbis. Hoc tamen prę ceteris monemus ſingulare vnum , (a nobis etiam Primis vna cum tota hac noua euulgatum arte) Rationem hic in medio eſſe poſitam , ob quam , QVATERNARIVS , vel DENARIVS , Numerationibus finem imponit quendam:eamque cauſam quam attulere Maiores noſtri,non fuiſſe abſolutam exactamque aſſerimus:ſed iſtam quã nunc narrabimus.

Poſtquam iſta MONAS,eſt ſibi integre, pleneque Phyſiceque Reſtituta, (tum quidem eſt *MONAS, VNITISSIMA,* Magorumque iudicata VNITAS) neque in NATVRÆ, neque vllius ARTIS eſt poteſtate, EANDEM SÆPIVS QVAM QVATER, per

Supercæleſtes Reuolutiones, ad Progreſſum vllum, MOTVMVE faciendum impellere: (Ac inde progignitur Ille, quem nos ob eminentiam ſuam, ſic notari volumus,) Idq; ea de cauſa, quod nec in Elemētali mundo, nec Cæleſti, nec SVPERCÆLESTI, ſit aliqua Poteſtas, CREATA INFLVENTIALIS: Qua, tunc, non fuerit abſolutiſſime Ditata & Dotata.

Cuius, hunc verum Effectum, QVATVOR ſimul (olim) Philoſophantes Clariſſimi Viri, Opere ſunt conſecuti: Vnde, diu, Maximo Rei Miraculo Attoniti, Tandem ad Dei Opt. Max. Canendas, prædicandaſq; Laudes, ſe totos, deinceps conuertebant: Qui, ea ratione, illis, tantam Sapientiam, & ſuper CREATVRAS cæteras, Potentiam, Imperiumque fuiſſet Largitus ampliſſimum.

THEOR. XXIIII.

VT, noſtrum huius Libelli Exordium, a Puncto, Recta, Circuloque Cœpimus: Sicque ex noſtro MONADICO PVNCTO, LINEAREM noſtrorum ELEMENTORVM Effluxionem Extremam, in Circulum Circumduximus, Analogum fere, 1.
ipſi Æquinoctiali; qui Horis 24, ſuam Conficit Circuitionem: ITA, nunc tandem, QVATERNARII OMNIMODAM METATHESIM; (Numero definitam, 24.) METAMORPHO- 2.
SIMQVE hac noſtra Vigeſima QVARTA Conſummabimus, Terminabimuſque Theoria: Ad HONOREM, GLORIAMQVE eius: QVI, (Teſte, Myſteriorum Diuinorum Archipræſule, Ioanne: in QVARTI Apocalypſeos Capitis, parte QVARTA VLTIMAQVE) in Throno Sedet: In Cuius MEDIO CIRCVIT- 3.

VQVE, Animalia QVATVOR (ſin-
gula ALAS SEX habentia (Sine re-
quie, DIE ac NOCTE, dicunt:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus
Deus Omnipotens: QVI Erat: &,
QVI Eſt: & QVI venturus Eſt:
4 QVEM etiam, ex 24. Sedilibus, in
CIRCVITV poſitis, SENIORES
5 24, procidentes (AVREIS SVIS
ABIECTIS CORONIS) adorant;
dicentes: Dignus es Domine accipe-
re GLORIAM & HONOREM, &
VIRTVTEM: QVIA, TV, CREA-
STI OMNIA: Et propter VOLVN-
TATEM TVAM SVNT: ET
CREATA SVNT. AMEN,

DICIT

LITERA QVARTA,

Δ:

Cui, DEVS, *Voluntatem Habilitatemque dedit ; Diuinum hoc Myſterium, æternis Sic conſignare Literarum Monimentis: Laboreſque hoſce Suos, placidiſſime abſoluere, Januarij 25. die eiuſdem 13, Inchoatos:*

An. 1564. Antvverpiæ.

Vulgaris, Hîc, Oculus
CALIGABIT, DIFFIDETQVE
plurimum.

vespere, die 25. 9br. 1729.

linea Spiralis, a Spiraculo motore et animatore Microcosmi, arbitror definitionem et demonstrationem, habere probabiliorem.

~~remonstrationem~~

vide Indices Librarii Camerlarium Alchemia Part I lib I pag 86 ☿

linea Spiralis e circulatio Spirituum in materia a centro ad circumferentiam et a circumferentia ad centrum assiduo motu regyrantium